

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA DE L'ESTAT DEL DISTRICTE

Identificació de la sessió

Núm. 3

Data: 13 de juny de 2024

Caràcter: ordinari

Horari: de 18.05 h a 20.35 h

Lloc: Saló de Plens i plataforma virtual

Assistents

Regidor-president del Districte

Im. Sr. Marc Serra Solé

Regidora del Districte

Ima. Sra. Raquel Gil Eiroá

Consellers i conselleres membres de la Mesa

Sra. Nuria Pey de la Iglesia (GMPSC)

Sr. Albert Deusedes Perelló (GMPSC)

Sra. Maria Conesa Gallego (GMPSC)

Sr. Albert Aixala Blanch (GMPSC)

Sr. Eudósio Gutiérrez García (GMPSC)

Gerenta del Districte

Sra. Àfrica Cardona Gilbert

Secretari de la Mesa

Sr. Juan Carlos Parejo Perogil

Consellers i conselleres del Districte

Sra. Carolina López García (GMBenC)

Sra. Ana María Trapero Salvador (GMBenC)

Sr. Ancor Mesa Méndez (GMBenC)

Sr. Jorge Arley Trujillo (GMBenC)

Sr. Jofre Mont Geli (GMJxCat-TxB)

Sr. Josep Joaquim Pérez Calvo (GMERC)

Sr. José Antonio Calleja Clavero (GMPP)

Estructura executiva del Districte

Sra. Lourdes Zorraquino Rico, directora Serveis Generals

Desenvolupament de la sessió

El **president** obre la sessió de l'Audiència Pública.

Recorda que la sessió es retransmet en directe a través del canal de YouTube de l'Ajuntament i que és gravada per al web del Districte. Si algun dels intervinents no volgués aparèixer a les imatges ho hauria d'indicar i no se'l gravaria, per protegir la seva privacitat.

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior

El **president** fa avinent que la sessió anterior va ser l'11 d'abril de 2024 i que no s'han rebut esmenes a l'acta, de manera que queda aprovada.

2. Torn obert de paraules

El **president** explica, per als veïns i veïnes que potser venen per primera vegada, la manera de funcionar de l'Audiència. Primer donarà la paraula a quatre o cinc intervencions del públic, segons el nombre de peticions que hi hagi. Detalla que les peticions arriben a través de fulls d'inscripció, que qui no els hagi emplenat fins ara, si volen intervenir, encara els poden emplenar en la taula que hi ha a l'entrada. Continua explicant que, després de les intervencions dels veïns, la regidora o els consellers i conselleres del Govern contestaran a les preguntes, peticions, queixes o comentaris que els hagin fet. Acabat aquest primer bloc, continua dient, quatre o cinc veïns més tindran l'opció d'intervenir, els respondran de la mateixa manera, i així fins que s'exhaureixin les peticions d'intervenció. Com que ja veu que gairebé s'ha omplert el saló, els demana brevetat en les intervencions: un temps raonable, que tampoc serà molt estricte, si pot ser entre tres i un màxim de cinc minuts. Si veu que es repeteix una idea o que algú s'allarga molt, alerta que, com a president, demanarà a l'interessat que vagi acabant.

Informa que el primer d'intervenir serà el senyor Jiménez.

El senyor **Josep Jiménez i Caballero** fa avinent que ja coneixen el tema de les begudes al carrer Joan Güell entre Violant d'Hongria i la Saleta, les borratxeres, les baralles, la droga, la brutícia, la molèstia. Informa que són amb ell alguns presidents d'escala que també n'estan fins al capdamunt, i veïnes, tot i que altres no han pogut anar-hi per diversos motius. Recorda que al febrer va parlar amb la regidora per telèfon, a través de la ràdio, que ella li va dir que li trucaria per fer una reunió, li va passar el tema a la senyora Pey, la qual li va trucar per demanar què havia passat. Ho va haver de repetir tot una vegada més, sense cansar-se, i anuncia que, si cal, avui hi tornarà, tot i que sap que molestarà la resta de veïns. Diu que la senyora Pey li va assegurar que es miraria el tema de les llicències i que li trucaria per poder tenir la reunió pendent i comunicar com estava la qüestió de la falsa residència estudiantil, que considera que és un dels nuclis de personatges gens desitjables al barri. Lamenta que no hi hagi hagut trucada. Fa palès que va venir a l'Audiència de l'abril, que va exposar tot l'assumpte, que es van comprometre a convocar-lo per a la reunió, i fins avui. Demana si és que no tenen el seu telèfon.

Vol fer dues preguntes, per no tornar a repetir-ho tot –que, si volen, ho pot tornar a repetir–, i la primera és si tenen voluntat de solucionar aquest tema. La segona és demanar-los per favor si es pot quedar fins al final de l'Audiència, acostar-se a la mesa i intentar concertar la reunió

pendent. Suplica que no li diguin que li trucaran, perquè ha quedat clar que aquestes trucades no es fan.

El **president** li agraeix que s'hagi ajustat al temps.

El senyor **Josep Jiménez i Caballero** demana disculpes, perquè s'ha deixat de dir que, perquè vegin que aquesta qüestió no és fútil, ha portat un llapis de memòria amb tot el que hi ha passat en tres o quatre dies d'aquest mes.

El president ho agraeix i dona la paraula a la senyora Desvilar.

La senyora **Montserrat Desvilar Ros** comenta que després de sentir el senyor Jiménez ja ve amb una mica de por, perquè ella també repeteix intervenció. Recorda que va venir a l'última Audiència, l'11 d'abril, a causa d'un bar del carrer Miracle amb Joan Güell que té les cadires i les taules posades de manera que obliguen els veïns a passar entremig de les taules. Informa que li van enviar l'avís de rebuda el 8 de maig i la resolució el 31 de maig, i que en aquesta resolució li deien que havien constatat l'excés de mòduls respecte als autoritzats i la presència d'elements no autoritzats a la via pública, de manera que obrien un expedient sancionador i que en farien el seguiment. Denuncia, però, que no s'hi ha mogut ni una cadira i que segueix tot exactament igual: hi instal·len dues taules al matí i, a mesura que hi va més gent, n'hi van posant més, fins a l'infinit, de manera que hi pot haver dues taules, o sis, o vuit, i que sobretot a partir de les sis de la tarda augmenten. Insisteix que són taules que toquen a la paret, cosa que dificulta, com a mínim, el pas dels invidents i de les cadires de rodes, a banda de la molèstia, per als altres veïns, d'haver de passar entre cadires i taules. Repeteix que no sap si se'ls ha avisat o sancionat, però que la qüestió és que continua igual.

Respecte als arbres, recorda que l'Ajuntament va dir que els podarien a final del 2024. Concreta que el que té davant de casa està malalt, li surten molt poques fulles i tot són branques molt seques.

Aprofita l'avinentsa per afegir que un veí de la casa del davant va penjar a la finestra un estenedor plegable de roba -mostra una fotografia a la regidora-, que va anar-hi la Guàrdia Urbana i la hi va fer treure. Assegura que el mateix veí llença les escombraries als contenidors des de la finestra. Només volia deixar constància de l'incivisme d'aquesta persona.

El **president** agraeix el to de la queixa. Dona la paraula al senyor Rafel i a la senyora Fernández.

El senyor **Eduard Rafel Franquesa**, en nom de les escoles Jaume I i Pràctiques, agraeix a la regidora i als consellers i conselleres de la mesa i del Districte, a la gerenta, al secretari de la mesa, que els hagin escoltat, perquè pensa que això també s'ha de dir. Fa referència a l'última Audiència, del mes d'abril, en la qual van fer conèixer la seva preocupació per la inacció del Consorci d'Educació en el Pla clima, davant els problemes derivats de les obres de l'estació de Sants. Explica que aquella intervenció va derivar en una reunió de les escoles Pràctiques i Jaume I amb la regidora i tot l'equip, el 2 de maig, i amb l'entrada a tràmit del prec que es va formular tot seguit.

Afirma que a la reunió del 2 de maig van ser conscients que l'Ajuntament hi havia anat amb part de la feina feta, la qual cosa els fa pensar que poden comptar amb la seva complicitat per arribar a una solució el 2025. Detalla que en la trobada van arribar a una sèrie d'acords, que ells mateixos van enviar al Districte en forma d'acta: un document de vint planes en què

s'explica àmpliament la situació i les preocupacions d'ambdues escoles, tant en qüestions de clima com de mobilitat, per les afectacions evidents de les obres de l'estació.

Recorda que el 30 de maig les dues escoles van ser convocades de nou pel Districte, per assistir a la comissió de seguiment de les obres de l'estació. Tanmateix, destaca un fet d'aquesta reunió que ha multiplicat la preocupació de pares i mares, perquè es va comentar que era probable que la zona del carrer Puiggarí on actualment hi ha aparcament de motos, pugui ser un espai d'emmagatzematge de materials de construcció i de maquinària d'obra. Afirma que aquest fet posa dos elements damunt la taula: la pols i la pol·lució a tocar de les escoles –on hi ha criatures amb problemes respiratoris, com bé saben–, que es poden allargar com a mínim fins a l'any 2028, que és quan es preveu que acabin les obres; i, en segon lloc, el risc per a la seguretat viària en un entorn escolar en el qual es preveu circulació de cotxes intensa, pels canvis que hi haurà, i augment de vehicles de gran tonatge que probablement passaran pel carrer esmentat. Creu que això s'ha de revisar, especialment pel que fa a les hores d'entrada i sortida de l'escola.

Exposa que la manca de previsió del Pla clima en relació amb les obres de l'estació de Sants i la manca de previsió per a una àrea més pacificada i accessible als infants va fer que el passat 4 de juny ja es manifestessin més de dues-centes persones de les escoles Jaume I, Pràctiques, Institut Sants, Aquarel·la i Timbal.

Per acabar la seva intervenció, i abans de passar la paraula a la senyora Fernández, vol destacar un dels acords presos en la reunió del 2 de maig: aconseguir celebrar una reunió de la regidora i les escoles Jaume I i Pràctiques amb el Consorci d'Educació, perquè necessiten posar de manifest aquesta situació com més aviat millor. Creuen que el més convenient seria fer-la abans de les vacances d'estiu, perquè els urgeix saber què passarà a les escoles el 2025 amb relació al Pla clima. Considera que, si aquesta reunió no se celebra, el desconeixement de què passarà el 2025 pot esdevenir d'incertesa en certesa. Pensa que no és admissible que no s'actui a les escoles i que hagin de descobrir-ho perquè al final la reunió no es fa, per omissió.

Per això els agraeixen moltíssim la consideració que tenen amb les escoles, però afirma que els cal encara el seu suport i complicitat, perquè pensen que el més crític ve ara, i per això insisteix que és ara quan més els necessiten. Suplica que no deixin que els nens siguin els que acabin pagant aquesta inacció.

La senyora **Marta Fernández** només vol agrair, en nom de les escoles Pràctiques i Jaume I, que es reunissin el passat 4 de juny amb l'alcalde i la regidora, que poguessin exposar l'envergadura de les obres de l'estació i l'afectació directa sobre aquestes escoles. Agraeix l'interès que han mostrat des del començament, des del passat 11 d'abril i des de la reunió del 2 de maig, però fa avinent que les obres ja han començat, i esperen que tot el que han demanat de parlar amb el Consorci no quedi en promeses, perquè assegura que estan una mica espantats. Concreta que des de l'11 d'abril no han rebut gaires notícies sobre això per part del Districte. Els consta que hi estan treballant, però vol que sàpiguen que no pararan de venir i d'insistir, perquè no se'n poden oblidar.

El **president** agraeix les intervencions i dona la paraula al senyor Álvarez.

El senyor **Manuel Álvarez de Lasarte**, en nom de la Comunitat de Propietaris de Badal 90-96, demana a la gerenta o a qui correspongui si els documents que va facilitar en l'Audiència anterior han aportat informació útil per a la composició del document de servitud d'ús gratuït a favor de l'Ajuntament, document que els van oferir el 25 de gener d'enguany. Pensa que si és

positiu i susceptible de ser acceptat, haurien d'acceptar-lo immediatament i, si no ho és pels seus condicionants, demana ajuda a l'Ajuntament per adreçar-se a qui tingui un document de titularitat, públic o privat, i regular la situació dels 1.875 m² viaris lliurats per a espais verds d'ús públic situats en els cinc paratges o perímetres inserits dins la plaça de Súria. Afirmar que tant Patrimoni Municipal, com l'Institut Municipal d'Urbanisme, el Registre de la propietat núm. 14 de Barcelona i el Síndic de Greuges els remeten a aquest Ajuntament i manifesten que és qui té capacitat d'inscriure'ls, o de rectificar-los si hi ha cap error.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor De Sousa.

El senyor **Mario de Sousa Carceller** es presenta com a veí del carrer Tort, de la Bordeta, des de fa dos anys i manifesta que tenen un problema per accedir a la finca, perquè les voreres són molt estretes, amb prou feines de 50 cm, i si els cotxes van amb el retrovisor desplegat encara es fan més estretes. Detalla que els cotxets de nens o les persones amb mobilitat reduïda i cadira de rodes tenen dificultat per entrar i sobretot per sortir de l'edifici. Afirmar que han adreçat moltes queixes a l'Ajuntament i que els han dit que no hi havia pressupost per pacificar el carrer. Han pensat alguna altra solució, com canviar de vorera els cotxes o deixar lliures els accessos als habitatges. Finalment, els van prometre que ho farien, però diu que han passat sis mesos i encara esperen.

El **president** agraeix la concisió i dona la paraula a la regidora per respondre a aquestes intervencions.

La **regidora** reconeix al senyor Jiménez que no s'han reunit i que només han tingut converses telefòniques i trameses per correu electrònic. Ha de comprovar què ha passat amb la reunió, però assegura que no hi ha cap problema per tancar una data de reunió. Afirmar que, malgrat el problema de comunicació que hi pot haver hagut, els equips de Convivència s'hi han desplaçat, s'ha demanat informació sobre l'indret i es planegen actuacions. Avançar que, pel que ha vist, el local té els papers en regla i que, malgrat que en aquest moment no funciona com a allotjament d'estudiants, sí que pot allotjar persones vulnerables. Ofereix parlar-ne i explicar la informació que tenen.

Li han dit també que aquella vegada que es van comunicar a través de la ràdio, van parlar d'un banc que es feia servir en el qual s'entretenia la gent parlant, i informa que aquell banc es va retirar, o almenys un dels bancs, d'acord amb les indicacions que els havien fet. Això demostra, creu, que la voluntat d'escoltar-lo existeix i que s'ha fet feina. Reitera que, si s'han de veure, no hi ha cap problema i que després buscaran una data, amb ella mateixa o amb algú de l'equip. Ha de pensar que, si ha d'intervenir-hi ella, es poden allargar els terminis, perquè la seva agenda és complicada. Per això intenten que qualsevol persona del Govern amb coneixement de la situació i interès per solucionar el problema –i cal tenir en compte que l'equip tècnic és el que fa que les coses funcionin– pugui fer-se càrrec d'aquestes reunions.

Sobre el bar del carrer Miracle, respon a la senyora Desvilar, confirma que se li ha fet una inspecció i se li ha obert un expedient sancionador. Justifica, però, que l'Administració té uns tempos que a vegades no són tan ràpids com ens agradarien. És conscient que ho diu moltes vegades, però cal saber que malauradament és així. Explica que el sistema és garantista i que s'han de complir terminis, que s'han de deixar espais perquè les persones puguin fer al·legacions quan se'ls plantegen sancions per incompliments i que és el que passa en aquest cas. Insisteix que hi estan a sobre, que s'ha detectat que efectivament s'incomplia la normativa i que s'ha fet l'expedient, que s'acabarà amb un arranjament, una sanció o nous expedients si fos el cas que es continués incomplint la normativa de manera reiterada.

Agraeix alguna altra de les coses que ha comentat. Allò de la finestra del veí que deia la mateixa senyora Desvilar és una qüestió d'incivisme, en la qual ella mateixa reconeixia que hi havia hagut una actuació de la Guàrdia Urbana. Això vol dir, explica, que tenen detectat el problema. Intentaran que estiguin una mica més presents a la zona, que parlin amb el veí per fer-li veure les molèsties que provoca a la resta de veïns –per evitar que allò acabi derivant en un problema més greu de convivència– i per esbrinar les raons del seu comportament, no fos cas que hi hagués algun problema extra que expliqués aquestes actituds. No vol prejutjar-ho, però admet que caldrà veure què passa. Agraeix la informació.

Als responsables de les AFA de Pràctiques i Jaume I, que han fet un bon resum de les vegades que han parlat amb el Districte, els diu que ja saben que la complicitat amb el Districte existeix. Els fa veure que també hi ha un problema de compassar els tempos. Promet una reunió amb el Consorci. Garanteix que l'acord final de les escoles en les quals es farà l'any que ve el Pla clima no serà fins que es tanquin les actuacions d'aquest any, al setembre. Pensa que la reunió amb el Consorci pot ser abans. Li consta que, especialment en el cas de Jaume I, que va poder visitar abans que es jubilés l'anterior director, les qüestions que es van plantejar –com una escala d'accés, uns tendals– es van traslladar al Consorci i s'havien començat a solucionar. Creu que això demostra que hi estan a sobre, encara que no tinguin comunicacions setmanals. Entén que ho continuïn demanant fins que no estigui fet, perquè a ells els toca demanar i al Districte complir el que ha dit que faria. Està segura que trobaran una solució que sigui prou bona per a tots.

És conscient que hi haurà un moment complicat per a tothom quan el trànsit es traslladi a la part de dalt de l'estació, però assegura que serà un moment de transició, perquè veuran de seguida que el gruix del trànsit passarà a la part de mar, entre l'estació i el parc de l'Espanya Industrial, mentre que a la part de dalt hi quedarà un trànsit molt limitat. Demana paciència, que sap que en tindran, com en tindran molts veïns de l'entorn, perquè quan es fa una obra d'aquesta envergadura sempre hi ha una part de molèsties inevitables. Diu que cal tenir en compte que és una infraestructura de ciutat i que, un cop acabada, millorarà la vida per a tothom, no sols pel fet de l'estació sinó també pels entorns, que tindran connexions més amables.

Recorda que ahir hi va haver el Consell de Barri de Sants i que s'hi van explicar les qüestions de mobilitat, que es poden resumir en això: el trànsit, que és molt dens al voltant de l'estació, ha de ser més ordenat, també les entrades i sortides dels aparcaments; hi haurà més soterranis i, per tant, es traurà pressió a la superfície; hi haurà connexions de carrils bici. Ara bé, fa avinent que durant la transició hauran d'intentar minimitzar les afectacions per a la gent de l'escola i per als veïns de la zona, que també tenen els seus problemes i s'ha d'intentar que siguin els mínims possibles. Però insisteix que, amb una obra com aquesta, d'afectacions externes n'hi haurà.

Agraeix al senyor Álvarez, com sempre, la informació que els ha passat. Reporta que els documents que va aportar a l'última Audiència estan en mans d'Urbanisme, on els analitzen, i els han demanat que, quan hagin acabat, els ofereixin una solució per tal que, en cas que per alguna raó jurídica no canviï el criteri que tenen, donin una sortida per arreglar el problema, de manera que es pugui intervenir, per la part pública, en aquell espai, anant més enllà de si tal document diu una cosa o una altra. Està convençuda que trobaran aquesta solució. En aquests moments no tenen encara la resposta d'Urbanisme, de manera que no li poden donar informació nova. Assegura que sí que fan seguiment directe de l'assumpte, tant la gerenta com, en algun cas concret, ella mateixa.

Al senyor De Sousa li diu que prenen nota del problema. Sobre l'opció que comenta que ja els van oferir fa sis mesos, promet que miraran què ha passat i per què no s'ha fet, i que en qualsevol cas els donaran una resposta amb un calendari cert sobre aquella opció o el que els diguessin exactament els equips tècnics, que ara desconeix en detall. Assegura que parlaran amb ells i miraran quin és l'estat de la qüestió.

Creu, com una valoració més general, que tenim una ciutat molt accessible, però que encara queden espais que no ho són i que cal anar treballant-hi, per arribar al cent per cent. Considera, però, que no tot es podrà fer en aquest mandat, perquè ara es faran obres d'alguns carrers, però altres s'hauran de fer en el pròxim. Ara bé, afirma que si hi ha solucions intermèdies com la que es proposava en aquest cas, miraran d'implementar-les amb rapidesa.

El **president** dona la paraula a la senyora Navascués.

La senyora **Berta Navascués Calvo** anuncia diverses qüestions, que intentarà resumir al màxim, la majoria sobre el nou Pla urbanístic de l'espai Citroën, a la Bordeta. Vol saber per què aquest pla s'ha aprovat sense data i per què el conveni de l'Ajuntament amb l'empresa Stellantis, responsable d'aquest projecte, no té tampoc data pública. També vol saber com és que s'ha fet aquesta reordenació d'aquest espai sense consultar el veïnat afectat, perquè constata que aquest espai tenia un Pla urbanístic, dels anys setanta, i el veïnat d'aquest tram del carrer Constitució va comprar els seus habitatges amb un pla vigent, i ara s'ha modificat aquest pla sense que cap veí n'hagi estat informat. No li consta que ningú del consistori s'hagi reunit amb ningú, ni que hi hagi hagut cap intenció d'informar, sinó que s'ha anunciat un projecte i el veïnat se n'ha assabentat pels mitjans de comunicació, com la resta de la ciutat.

Es mostra impactada, atès que aquest pla no sols preveu, diu, la construcció d'un parc –que és el que tots els titulars destaquen, i li sembla meravellós–, i equipaments i serveis per al barri –que creu que ja era hora, perquè n'hi ha un dèficit evident–, sinó que contempla la construcció de 210 habitatges, situats exactament davant de les façanes principals dels edificis existents, que tenen una façana principal, que dona al carrer Constitució, i una segona façana principal, que dona al pati de la Citroën. Defensa que se'n diguin façanes principals perquè hi ventilen menjadors i habitacions, no pas cuines ni lavabos. Per això pregunta quina és la justificació, des del punt de vista urbanístic i arquitectònic, per, tenint tot aquell espai, planificar la pastilla d'habitatges just davant dels habitatges d'aquestes altres persones. Vol fer parar atenció al fet que són 210 habitatges, que en aquell espai requereixen una altura de set o vuit plantes.

Opina que el fet que no s'hagi informat la ciutadania, sinó que directament s'hagi publicat al Portal d'Informació Urbanística, implica certament que no s'ha amagat informació –el PIU és accessible i tothom el pot consultar–, però alhora que, si no saps que aquest portal existeix, no t'hi dirigeixes i, per tant, això no facilita que la gent que es voldria queixar pugui trobar la informació per presentar al·legacions.

En relació amb això mateix, li agradaria saber quina és la justificació d'aquests 210 habitatges davant d'aquestes façanes principals d'uns habitatges que només donen a aquella façana i que, per tant, la llum que reben, que és de muntanya, és llum natural però sense sol directe. Considera que, si posen al davant vuit o deu plantes, no tindran ni tan sols aquesta llum i no hi haurà opcions de ventilació, i que cal tenir en compte que just en un lateral hi ha la torre de Santa Eulàlia, que no és de Barcelona però és del mateix barri. Explica que, al capdavall, les fronteres són municipals però no ho són per a la gent, ja que la gent traspassa d'un lloc a l'altre i tots conviuen. Fa avinent, doncs, que Santa Eulàlia i la Bordeta són el mateix barri, que tots agafen el metro al mateix lloc, compren en els mateixos comerços, fan ús del mateix espai

públic. És per això que creu que construir 210 habitatges sense tenir en compte que hi ha unes torres de disset plantes –planta baixa més setze– és no tenir en compte la globalitat i no tenir una mirada més oberta al que és un barri.

Insisteix encara preguntant com és que es fa una densificació tan gran del barri, com és que es preveu posar 210 habitatges –dels quals, 100 de protecció oficial i 110 privats– quan ja es fan diversos blocs a Riera Blanca –els de Culmia– d'uns 200 habitatges més aproximadament, quan a la part de dalt de Riera Blanca se'n fan altres, i quan s'han fet promocions a Can Batlló, on es fa una promoció que tothom sap que no serà accessible per a la gent del barri. Demana que es multipliquin els 210 habitatges per les persones que viuran en aquests habitatges i pel nombre de vehicles. Recorda que parla del carrer Constitució entre Badal i Riera Blanca, on ja tenen el problema de mobilitat rodada de la rotonda. No entén com s'hi pot afegir el que és pràcticament un poble sencer, amb persones i amb cotxes. Demana com es resoldrà això i si està preparat el barri per rebre tota aquesta quantitat de persones i vehicles.

Pel que fa als 100 habitatges que es preveuen de protecció oficial, pregunta què justifica que siguin de lloguer i per què no es preveu habitatge públic de compra o de cessió del sòl a noranta anys, com s'ha fet en altres parts de la ciutat per consolidar la població del barri. Reflexiona que en un barri de pas seria bo que la població que ha crescut allà s'hi pogués quedar, perquè s'hi sent identificada. Entén que, com sap tothom, si els habitatges són de lloguer la gent s'hi estarà una temporada i se n'anirà, no s'hi quedarà.

Vol saber també quina mena d'equipaments hi tenen previstos, perquè s'ha publicat que seran equipaments, però hi ha dèficit de centre cívic, d'escola bressol, d'espai per a la gent jove, de biblioteca –accepta que això quedarà compensat amb altres projectes–, i voldria saber quins es preveuen.

Torna un moment als habitatges i demana si s'ha pensat que hi pugui haver habitatges amb servei per a la gent gran, atès que és un barri que està envellint i que accedir-hi és complex.

La darrera qüestió relativa a l'espai Citroën és per què l'Ajuntament cedeix la construcció del parc a l'empresa propietària de Citroën; o sigui, per què no hi fa l'Ajuntament inversió econòmica, per què no es fa càrrec d'aquest projecte i per què aprova –diu que s'ha publicat– un pressupost de 300 €/m² per urbanitzar l'espai verd. Pensa que aquest preu, l'any 2024, és un pressupost molt petit, perquè es pot comprovar que altres projectes de la ciutat tenen un pressupost de gairebé 400 €/m², amb plans aprovats el 2021. Fa avinent que els preus de construcció s'han apujat entre un 20 i un 30% els darrers dos anys.

La senyora **Berta Navascués Calvo** diu que hi ha una última cosa, que no té a veure. Exposa que han aprovat un pressupost de 650.000 € destinat a millorar el tram entre la rotonda de dalt i la Riera Blanca. Vol saber a què es dedicaran exactament aquests 650.000 €. I vol saber igualment a què aniran destinats els 18 milions d'euros que han anunciat per a la millora de l'espai públic del Districte.

El **president** agraeix la intervenció. Dona la paraula al senyor Pérez.

El senyor **José María Pérez Rodríguez** es presenta com a veí de la Marina, i diu que ha reclamat que torni l'Oficina d'Atenció Ciutadana al seu barri, perquè va costar molt d'aconseguir. Descriu el barri com un barri amb molta gent gran, amb moltes queixes relacionades amb aquest punt perquè la majoria, diu, no saben fer servir l'ordinador i no els atén ningú. Pensa que el barri de la Marina continua sent discriminat respecte a Sants.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Alonso.

El senyor **Joan R. Alonso Marrero**, en nom del barri Plus Ultra, es refereix, en primer lloc, al problema que tenen actualment amb les plagues de rosegadors i insectes al barri. I, en segon lloc, al problema que tenen amb la placeta que hi ha entre Aviador Duran, Ruiz de Alda i Mecànic Pablo Rada, perquè cada divendres a la nit s'hi organitza un «botellón» impressionant. Reporta que han trucat a la Guàrdia Urbana i no ha vingut, i no sap què passa en aquest barri. Informa que n'és veí i que no l'afecta directament aquest guirigall, però que els que viuen davant d'aquest lloc no poden dormir i l'endemà de matinada han de treballar. Creu que no es pot viure d'aquesta manera. Demana si us plau que, quan truquin els veïns de Plus Ultra a la Guàrdia Urbana, s'hi presentin, perquè no demanen res més, i s'acabarà el «botellón» i tothom anirà a casa seva –que assegura que en aquest cas no és allà, perquè no són del barri.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Gázquez.

El senyor **Sergi Gázquez Cabañas**, en nom de l'Associació de Veïns i Veïnes del Poble-sec, diu que s'adreça no sols al Govern sinó a tots els grups municipals, perquè vol plantejar tres qüestions que li semblen gairebé estructurals atès que passen des de fa molts anys i no es resoldran en dos dies. Considera, doncs, que governi qui governi els interessa a tots, però també creu que el Govern actual pot començar a canviar les coses.

Per una banda, lamenta que eleccions que no són municipals impedeixin parlar d'obres, de voreres, d'enllumenat, de neteja. Admet que hi ha hagut comunicació directa, però no hi ha hagut aquests espais com els consells de barri, que en un any de mandat només n'hi ha hagut un, per les eleccions generals primer i les autonòmiques després. Creu que hi ha alguna cosa que s'ha de canviar, perquè no té sentit que el món municipal s'aturi amb les eleccions d'altres àmbits que no tenen a veure amb els temes de què poden parlar en una Audiència Pública o un Consell de Barri.

Per una altra banda, pensa que tampoc té sentit –i sap que no és el primer mandat que passa– que presentin el PAM i el PAD quan ja ha passat un any de legislatura, ja es coneixen tots i ja saben de quin mal han de morir en aquest mandat. És conscient que les eleccions municipals són l'últim diumenge de maig, per llei, i que després ve l'estiu i tot s'atura, però creu que no pot ser que durant tot un any s'aturi tot. Per això proposen –i esperen que els grups municipals s'hi posin d'acord– que el Govern municipal presenti el PAM i el PAD en els primers cent o cent cinquanta dies de mandat, i que abans del 31 de gener sigui aprovat definitivament, de manera que el 31 de gener hi hagi un Pla d'acció municipal per als tres anys i mig que quedaran.

La tercera qüestió és que considera que no té gaire sentit que es presentin projectes per a subvencions de l'1 de gener al 31 de desembre i fins a mitjan any no se sàpiguen els imports que s'han adjudicat, que no se sap quan es cobraran. El que proposen és que les sol·licituds es facin el mes de novembre, que la resolució provisional sigui el gener-febrer i que les subvencions es cobrin abans del 31 de març –que ja hi ha hagut activitat, durant el primer trimestre també es fan activitats–, perquè ara mateix al Poble-sec encara no saben si disposaran de subvencions per a la festa major o no. Per això creuen que cal repensar tots els calendaris de l'Administració, perquè considera que l'Administració és massa garantista i tot va molt dilatat, però algú ha de posar la primera pedra per començar a canviar tot aquest engranatge.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Florencio.

El senyor **Abdó Florencio Pavia** vol informar a alguns dels presents que no n'estiguin al cas – diu que alguns consellers ja ho saben– que el passat dia 7, entre les nou i les deu del matí, una indigent va calar foc als jardins de Ca l'Alena i va perjudicar un local seu, en el qual té coses pròpies però també de diverses entitats, d'associacions i de les festes. Adverteix que allà dins hi havia unes caixes de rom –que aclareix que hi havien de ser, per a més endavant– i també dues bombones de butà. Celebra que, per sort, només hi va haver danys materials, que a ell l'afecten personalment en més de 10.000 euros, però comenta també hi ha la façana i les cobertes, que s'hauran de reparar.

La seva demanda no fa referència a aquesta part, sinó que es tingui més cura de tancar els jardins i que la persona que els tanca baixi de la moto, quan arriba a la darrera porta, i es molesti a tornar a posar el cademat, ja que posa cademat a tot. Denuncia que ahir a un quart d'onze aquest senyor va arribar, va tancar-ho tot i la porta que dona al carrer Ferrocarrils Catalans va quedar oberta. Fa avinent que, com que el parc queda obert, hi ha persones sense sostre que hi entren amb els carros. I ja entén que han de dormir en algun lloc, però creu que és un problema, perquè aquesta senyora que va calar foc a un matalàs –i repeteix el que ha dit: que afortunadament només hi va haver danys materials– va provocar que s'hagués d'atendre dues persones per inhalació de fum, entre les quals un nadó de menys d'un any.

Demanen, doncs, una poda dels jardins de tal manera que no s'hi puguin amagar carros de ferralla ni els sensesostre hi facin les necessitats. Concedeix que som humans, però pensa que no tenen per què fer-les allà, i també pensa que els vehicles de ferralla se'ls haurien d'emportar. Diu també que fins i tot tenen una cuina de butà, allà mateix, amb el perill que això comporta. Creuen que poden anar allà on sigui, però que aquell parc s'ha de tancar i a la nit no hi ha d'haver ningú.

Comenta també una altra qüestió, que ja ha dit algú altre, i és que al parc, a la nit, també s'hi fan festes. Denuncia que són persones aficionades a la beguda, com passa també a Can Farrero, a la plaça Marina, als jardins de la Mediterrània. Lamenta igualment que el servei de la Guàrdia Urbana, que es presta durant tot l'any, els caps de setmana baixa més d'un 25%, i que llavors es queden desatesos, perquè hi ha poques patrulles i ja no atenen aquest Districte sol, el més gran de la ciutat, sinó dos o tres districtes alhora: Sants-Montjuïc, les Corts i Sarrià - Sant Gervasi. Reclamen patrulles només per a la Marina, perquè cada barri té les seves problemàtiques, i ells volen ser atesos com a veïns.

També reivindica l'OAC, perquè durant molts anys l'han tingut. I li fa por que quan arribi el mes de juliol tothom dirà: «Tenim dret a vacances», però fa entendre que les empreses..., i l'Ajuntament és una gran empresa, explica, és la *nostra* gran empresa i està al *nostre* servei. Per això demanen que l'OAC estigui oberta, encara que sigui el mínim, a tots els districtes de la ciutat, i no que hagin d'anar a la seu del Districte, sinó que la gent pugui ser atesa al seu barri.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La **regidora** diu a la senyora Navascués que explicarà el projecte de la Citroën i que espera respondre així a moltes de les seves preguntes. Demana que es faci l'esforç de no pensar que quan una Administració fa alguna cosa la fa sempre per una raó oculta que vol amagar als veïns. Relata que aquell espai és un espai de titularitat privada, i que el que de moment s'ha tancat és un conveni amb un privat, que podia haver decidit utilitzar el màxim de capacitat que tenia allà, aixecar pisos i fer una operació immobiliària que li generés més guanys. Admet, que certament, s'ha fet amb discreció, perquè així s'havia pactat amb Citroën per les repercussions

que tindria en el seu personal i el seu model de negoci. El que s'ha pactat, detalla, és que el 80% d'un espai que és privat passi a ser públic, i que s'hi pugui fer un parc i uns equipaments.

Suposa que el document que la senyora Navascués ensenyava és un document sense data – que és el que passa per la Comissió de Govern; perquè algú signi i posi data a les coses, primer ha d'haver-hi una aprovació de la Comissió de Govern, que diu que aquell document és correcte–, que autoritza a qui sigui –un gerent, un regidor– a signar-lo i a prendre un compromís en nom de l'Ajuntament. Explica que per això no té data, perquè encara no ha tingut lloc la signatura.

Continua dient que aquest 80% passa a ser públic, i que hi ha un 20% que es reserva el propietari perquè econòmicament li surtin els números de la donació, i que comporta la construcció d'aquests habitatges –que en part són privats perquè continuen sent de l'empresa propietària de la Citroën, la qual es queda amb aquests 110 pisos– i la cessió de sòl per a la construcció d'habitatges protegits.

Reconeix que s'està fent habitatge al barri i que sempre que es pugui se'n farà, perquè diu que hi ha un problema d'habitatge a Barcelona, és una emergència de tota la ciutat, i per això miren en quins espais se'n pot fer i com s'hi pot garantir l'accés, com bé explicava la senyora Navascués. Pensen no sols en les situacions d'emergència, que també, i no només en el mercat lliure, que igualment existeix, sinó en les persones amb ingressos normals, amb un sou i una capacitat econòmica determinada, que a vegades no poden anar al mercat privat i que tampoc arriben al d'emergència. Pensen que per això han de tenir tot aquest ventall d'oferta, que a més creuen –i diu que així ho demostren les xifres– que és una manera d'ajudar que el preu de l'habitatge vagi baixant, perquè, si hi ha més oferta, no serà un bé tan escàs.

Reitera, doncs, que s'ha fet un conveni en el qual s'han pactat els grans números, entre els quals un parc de 21.000 m² en un barri molt dens, com explicava ella, i amb una mancança important de zones verdes, que efectivament servirà per comunicar encara més amablement l'Hospitalet amb l'entrada del metro i els transports públics que passen per la Riera Blanca, i amb la part del mercat. Especifica que això els ha d'ajudar que l'escola Cavall Bernat –que està molt encaixonada ara entre les diverses cobertures de les vies i la Citroën– guanyi 1.000 m², la qual cosa considera molt positiva. Anuncia també equipaments i la unió de la rambla amb aquest nou parc, quan ara mateix hi ha un desnivell.

Defensa que s'ha explicat en el moment que s'ha pogut explicar, que és quan s'ha tancat un acord amb el privat. Relata que, abans de fer-ho públic, s'han reunit amb les associacions de veïns de la Bordeta i de Sants-Badal i amb algunes entitats, per explicar-los el projecte. Però insisteix que el que han explicat és una fase inicial, els grans números d'aquest pacte, i que després caldrà fer els processos d'exposició pública, d'al·legacions, de participació, per acabar definint què hi haurà en aquests equipaments, quina mena d'equipaments es faran i com es faran. Reitera que això és la proposta que ha posat sobre la taula Urbanisme, de la qual es farà una exposició pública i s'hi podran fer al·legacions, i parlar-ne, i discutir-ho. I perfila que aquesta proposta és que l'edifici nou faci de tancament d'illa dels que hi ha ara, respectant la ventilació i els espais, perquè ara hi ha tres bandes –i alguns edificis amb mitgeres–, de manera que el parc sigui el més gran de què es pugui gaudir.

Fa referència a la petició de la senyora Navascués que es tingui una mirada global. Troba normal que, quan algú és veí d'un edifici que ara tindrà menys llum, li costi molt acceptar una visió global, però creu que la proposta que fan és beneficiosa per al barri, perquè precisament els ajuda a tenir habitatge assequible per a veïns i veïnes, permet que una escola del barri

millori molt el seu espai i que els veïns guanyin un parc amb les millors condicions. Reitera que això és el que s'ha fet amb aquest conveni, i que en aquest conveni no sols el privat cedeix el 80% de l'espai, sinó que a més es fa càrrec de la construcció del parc, sota la supervisió de l'Ajuntament i seguint les indicacions que s'hagin pactat en el procés participatiu.

Creu que això últim també és important, perquè precisament aquest privat no sols cedeix l'espai sinó que s'encarrega d'urbanitzar-lo, la qual cosa implica estalvi de recursos per a l'Ajuntament, que els podrà dedicar a altres de les moltes zones d'espai públic que s'han comentat aquí.

Entenen, doncs, que és una bona notícia. Admet que caldrà veure els processos de participació per acabar de definir el com i el quan, però pensa que tenen temps de fer-ho i promet que es faran amb tota la publicitat. Insisteix que no estan en fase d'al·legacions, no hi ha dates perquè encara s'han d'acabar de formalitzar els documents i que estan en la fase de l'acord d'intencions, acord que s'ha fet públic en el minut u, perquè tothom sabés què signava l'Ajuntament. Defensa que hi ha hagut un exercici de transparència i que no hi ha hagut cap intenció ni voluntat –ni temps– d'amagar res. Reitera que hi ha hagut comunicació prèvia a les entitats veïnals, que serà un punt específic dels consells de barri de la Bordeta i de Sants-Badal i que, per tant, hi haurà moltes oportunitats per anar recollint les idees i propostes dels veïns i veïnes per millorar aquesta primera proposta que, insisteix, només parla de volums, d'espais i de metres quadrats.

Sobre el tema de Constitució que també ha comentat, diu que és previst fer-hi una reforma, vinculada a una millora de la mobilitat. Justifica que encara no s'ha fet públic perquè encara estan acabant de tancar-ho, però assegura que en el moment que hi hagi una proposta es farà pública i s'hi podran fer al·legacions. El que creu que tothom té clar és que, ara mateix, aquella rotonda i els entorns –la sortida de la ronda, l'accés a l'Hospitalet, els cotxes que venen per la rambla Badal amunt i avall– provoquen problemes als vianants quan volen travessar, problemes als cotxes, problemes amb la càrrega i descàrrega, i que, per tant, a banda dels canvis que es puguin fer de mobilitat, hi ha una part del carrer que estava pendent d'arreglar-se, que estava prevista en els pressupostos i que és la quantitat que la senyora Navascués esmentava.

Promet que aniran explicant igualment la resta d'activitats que es faran, com les que ja han dit d'alguns carrers que es farien, o d'altres espais. Els 18 milions que també ha esmentat la senyora Navascués fan referència sobretot a manteniment, pavimentació, obra pública, voreres. Concreta també una partida específica per a la Font de la Guatlla –per la part del turó que va estar afectada urbanísticament durant molts anys i en la qual no hi ha hagut inversió pública ni privada i els veïns esperen la inversió que es farà als carrers–, la plaça de l'Olivereta de Sants-Badal, els carrers Constitució, 26 de Gener, Tenor Massini i altres. No té la llista completa en aquests moments, però afirma que ho han anat explicant en plenaris i audiències i ho estan començant a explicar en els consells de barri. Sosté que sempre que es gasten diners públics, la despesa és pública i es pot consultar a què s'han destinat.

Pel que fa a l'OAC que han comentat tant el senyor Pérez com el senyor Florencio, recorda que ja van explicar que mantindrien dos punts a la Marina: al CAI, quan estigués al cent per cent, hi hauria la persona de l'OAC que ja hi ha a la Marina i hi hauria també l'Oficina Virtual de Tràmits; i també es mantindria el que hi ha a Pepita Casanellas, que és el Quiosc de Tràmit, on no hi ha personal de l'OAC totes les hores –tampoc hi eren abans–, sinó que tenen un horari. Recorda que quan no hi ha personal de l'OAC es pot fer servir igualment la màquina, i hi pot

haver fins i tot persones d'acompanyament. Fa memòria que ja van explicar també que abans d'acabar l'estiu podien estar en marxa tant el punt del CAI com el punt de Pepita Casanellas. Repeteix que hi haurà personal de l'OAC amb els horaris corresponents, i també les màquines, el suport tecnològic, amb la intenció que hi hagi sempre persones que puguin ajudar la gent gran.

Per tant, defensa que no hi ha un menysteniment de la Marina, sinó tot el contrari, perquè és l'únic barri del Districte que manté aquests punts de l'OAC i personal de l'OAC. Avança que durant el mes d'agost es garantirà que aquest servei es faci a la ciutat, i que es podran continuar fent tràmits, però el que no es pot garantir és la mateixa activitat a tots els punts de tots els Districtes, perquè s'haurà de fer compatible amb els horaris d'estiu i amb les vacances del personal. Diu, a més, que segons dades objectives els tràmits en aquesta època de l'any també baixen respecte a la resta de l'any, i és per això que consideren que el fet que hi hagi menys personal és en el moment menys molest.

Al senyor Alonso li comunica que passen nota a la Guàrdia Urbana de la seva informació. Reporta també que des de l'1 de juny tenen un dispositiu nocturn de la Guàrdia Urbana només per al Districte de Sants-Montjuïc. És veritat el que ha comentat el senyor Florencio, que abans aquest dispositiu era compartit amb les Corts, i que antigament s'havia compartit fins i tot amb Sarrià, però informa que des de l'1 de juny és només per a aquest Districte. I afegeix que s'està fent una reordenació amb els equips de la Guàrdia Urbana de barri perquè pugui haver-hi una continuïtat d'atenció i d'informació durant tot el dia i hi hagi policies de barri al matí, a la tarda i, amb aquesta mateixa coordinació, en els equips de nit.

Precisa que això és molt recent i que espera que ho puguin notar amb el bon temps, que la gent surt més al carrer, a les terrasses o a fer altres activitats. Considera que s'ha de trobar un equilibri que permeti a uns veïns descansar i a altres gaudir del seu lleure amb tota normalitat, en les festes majors i l'activitat al carrer. Reconeix que això produeix tensió. Tanmateix, reitera que prenen nota del punt en concret reportat pel senyor Alonso, per demanar a la Guàrdia Urbana que reforcin les actuacions durant el cap de setmana, a veure si es pot canviar la dinàmica d'aquest espai.

Afirma que passen nota també als Serveis de Neteja del que comentava sobre els rosegadors, per assegurar que ho tenen controlat i que hi fan alguna mena d'actuació. No recorda que hagi parlat de cap zona concreta, sinó del barri en general.

Al senyor Gázquez li reconeix que la seva intervenció és per a nota, amb la seva petició de canviar normatives. Creu que això va molt més enllà del que pot fer l'Ajuntament, en molts casos. Reconeix que el tema dels «silencis electorals» és molt molest per a tothom, però diu que cal tenir en compte que s'han rebut de la Junta Electoral avisos que determinades coses no es podien fer, i ells han intentat ser el màxim de respectuosos amb aquests avisos. Informa, però, que durant aquest temps s'han mantingut igualment reunions informatives amb els tècnics, s'han explicat projectes posats en marxa, etc. Admet que, certament, no han sortit els polítics a explicar aquestes coses; però, per exemple, defensa que sí que s'ha mantingut l'Audiència, i a l'última hi va haver més de trenta intervencions i va acabar bastant tard. Per tant, diu que els espais de control han continuat existint i la feina no s'ha aturat, com ha afirmat el senyor Gázquez, quan demanava que no s'hauria d'aturar l'activitat a l'agost.

Admet que les eleccions municipals són al maig, però assegura que l'activitat no s'atura, ni la de l'Ajuntament ni la dels polítics. Fa entendre que els processos són llargs i que a vegades triga més del que agradaria a tothom que es comencin a veure resultats. Precisa que aquest

any, a més, han anat enganxant els períodes electorals, que considera que tampoc és el més raonable. Creu que almenys es mantenen els espais d'interlocució amb la ciutadania i de control, com així ha estat.

Respecte a les subvencions, les descriu com un senyor tema, per descomptat. Fa avinent que hi ha un marc legal que deixa fer el que deixa fer, que els pressupostos municipals són anuals i que, per tant, difícilment poden fer expedients el novembre si encara no s'ha aprovat el pressupost de l'any següent. Per tant, creu que això els supera. Declara que, de tota manera, busquen fórmules per facilitar les subvencions, no sols perquè siguin àgils, sinó perquè creu que hi ha marge de millora en els processos, en la justificació, en la manera de relacionar-se de l'Administració amb la ciutadania. Defensa que l'Ajuntament de Barcelona, respecte a altres administracions, és molt més àgil, perquè en altres administracions els interventors els demanen que fins que no s'ha finalitzat l'activitat no es puguin fer pagaments, mentre que l'Ajuntament intenta que les entitats tinguin, si no tota, almenys part de la subvenció concedida perquè es pugui organitzar l'activitat. Tanmateix, insisteix que el marc legal és complicat, i que caldria buscar fórmules biennals, quan fos possible, o que algunes subvencions fossin contractes programa, o intentar innovar en això. Són conscients que a les entitats tot això els desespera, però els tècnics de l'Ajuntament tenen l'altre vessant d'aquesta qüestió i tampoc els és fàcil que les coses es facin al ritme que voldrien. Promet, en tot cas, que prenen nota de l'assumpte, conscients que serà un tema que anirà sortint de manera recurrent.

Del que deia el senyor Florencio, lamenta allò de l'incendi. Recorda que van prendre contacte aquell mateix matí. Assegura que miraran el que ha dit, que el tancament no es fa correctament, perquè li sembla evident que s'han de tancar les portes. Rememora que han parlat alguna vegada aquí del sensellarisme, que és un tema complicat en què treballen els Serveis Socials, les entitats, la Guàrdia Urbana, però dins del qual hi ha moltes situacions complicades. Vol que tinguin la certesa que hi estan al damunt, que els equips de Convivència i de Serveis Socials fan els seguiments oportuns.

Prenen nota del que deia el senyor Florencio de les podes. No sap en aquest moment si n'hi ha prevista cap pròximament, però en passen nota als equips de Parcs i Jardins perquè millorin la situació. S'alegra que, tot i l'accident malaurat, per sort només hi ha hagut problemes materials, que, per greus que siguin, sempre tenen més solució.

El **president** anuncia la tercera ronda d'intervencions i dona la paraula a la senyora Higueras.

La senyora **Carmen Higueras Álvarez**, en nom de l'Associació La Vinya, de la Marina, es presenta com a presidenta de l'associació de veïns i vol reforçar el que deia el senyor Florencio, perquè ella també és una de les afectades. Assenyala que el pitjor és que tots els veïns des de divendres no han pogut dormir, per controlar les portes, tancar-les ells mateixos, cosa que implica amenaces. Recorda que la crema de matalassos va ser el dia 7, però remarca que diumenge 9 van tornar a tenir una altra topada amb el mateix grup.

Afirma que aquesta gent està instal·lada al recinte dels jardins del Pont Romà, que estan malmetent la vegetació, que n'han escapçat una zona i hi han posat una taula, cadires, matalassos. Denuncia que cada vegada és pitjor i que, al damunt, hi ha enfrontaments. Perquè explica que la crema de matalassos va ser una venjança perquè ella no va tenir temps de trucar a la policia. Diu que tenen por, que s'han organitzat un grup de veïns i que tota la nit els vigilen per les finestres, fent tornos, perquè tenen por que, quan baixin els nens, estiguin allà.

Reafirma que el problema de la vegetació és increïble, i el que tenen allà muntat. Creu que no s'hi pot entrar ni a netejar. Per això agraeix que, quan dilluns va trucar al Districte, es mobilitzessin, que hi vagin passant patrulles de seguretat, que a la nit els ajudin perquè no hi hagi topades. Però creuen –i diu que han vingut un grup de veïns que estan tots en aquesta mateixa situació– que quan es va fer la zona del pàrquing del Pont Romà es va fer provisionalment, a meitat del 2022, i que es va comentar el tema de l'àrea verda, que fa temps i temps que hi donen voltes. Pensen que aquesta és l'única solució: que en aquest tros facin la zona verda, que serà la manera de fer-los fora. Està convençuda que, si no, no se n'aniran.

Recorda que els van proposar allò del gàlib, però considera que és impossible, perquè tenen furgonetes, tenen Audis, matalassos que no són dels aplegats els divendres –o sigui, són nous, aclareix–... Relata que quan va anar-hi la policia els van dir que els donessin una oportunitat, que s'emportessin les coses, i ella els va respondre que pensava que ja els havien donat moltes oportunitats, després de totes les reclamacions al 112, a la Guàrdia Urbana i als Mossos d'Esquadra. No entén que els hagin de donar oportunitats quan a ella dos dies abans gairebé la van cremar. Precisa que la topada va ser amb ella, i que la més perjudicada, en aquell moment –a banda d'allò del senyor Florencio, que ja és bastant gros–, va ser ella.

Demana, de tot l'edifici del 69, quin veí no ha anat d'urgències. Li sembla «una passada», i demana per favor que retornin –com havien dit al final del 2023 o començament del 2024– a allò de la zona verda. Reclama que hi tornin a pensar, que facin una reunió, que es faci el que creguin convenient, però que ho solucionin, perquè si no en passarà una de grossa: es posaran tots els veïns al carrer i a veure qui els treu d'allà.

El **president** dona les gràcies a la senyora Higuera i a totes les veïnes que l'han acompanyat, i dona la paraula al senyor Lozano.

El senyor **Marc Lozano Castillo**, en nom de l'Associació de Patinadors SNT4ever, vol llegir una carta, en nom de tota l'associació, relativa a les diverses preocupacions dels joves sobre el futur patinable de la plaça dels Països Catalans:

«La nostra presència avui en aquesta Audiència Pública és per donar a conèixer als veïns i veïnes del barri els últims moviments i evolucions viscudes per la nostra associació SNT4ever, en relació amb el futur patinable de la plaça dels Països Catalans, i amb les conclusions de les dues últimes reunions d'aquest mes, que hi va haver durant el canvi de Govern.

»Des dels anys 80, la plaça dels Països Catalans ha emergit com un dels epicentres de la cultura urbana a escala mundial i punt referent de reunió de molts joves del barri. Malauradament, des de l'arribada del tren d'alta velocitat a Barcelona, la plaça ha patit un procés d'abandonament per part de les autoritats. Són els *skaters* els únics usuaris i, fins i tot, els únics que hi feien un manteniment.

»Tanmateix, en iniciar-se el procés participatiu que donaria forma al futur de la plaça i als seus usos, els joves *skaters* hem vist la necessitat d'associar-nos per reivindicar un ús compartit de la plaça i demanar el nostre reconeixement com a veïns i veïnes que participem del teixit social del barri, en col·laboració amb altres entitats, com les escoles, participant en les festes del barri, treballant en comunitat des dels diferents centres cívics i, en general, apropant la cultura de l'*skate* a tothom que hi estigui interessat, tenint com a objectiu inculcar el respecte i la reivindicació d'un espai públic com a punt clau per a la inclusió ciutadana.

»Tot i haver participat des del primer dia i durant els darrers quatre anys en el procés participatiu de la remodelació dels entorns de l'estació, i tenint ja el projecte d'una zona de

skate a la futura plaça, aprovat tant per l'Ajuntament de Barcelona com Adif, a les últimes reunions amb el nou Govern –com per exemple la reunió de seguiment d'Adif del dijous 30 de maig– no deixaven clar quina era la cabuda que tindrien els *skaters* a la plaça i fins i tot no teníem cap constància de la zona patinable, tot i estar recollit als següents documents de consulta pública a la web del Participem Barcelona, que mostrarem a continuació. Aquests documents estan signats tant per Adif com per l'Ajuntament de Barcelona.

»És per això que el passat 6 de juny SNT4ever es va reunir amb l'alcalde Jaume Collboni i el seu equip, per a dues coses: la primera, esclarir aquesta situació d'incertesa i total desconeixement; i la segona, per aconseguir un compromís públic de recolzament del document dissenyat durant els últims anys del procés participatiu.

»Fet aquest pas, i amb el compromís de l'alcalde de respectar una àrea destinada a l'*skate* dins del nou model de la plaça, des de SNT4ever ens veiem en l'obligació d'expressar i compartir obertament les necessitats dels joves de Sants amb la resta de veïns i veïnes del barri.»

D'altra banda, afegeix que volen també que el compromís expressat es faci públic, per la qual cosa, a més de la confirmació dels dos punts anteriors, necessitarien un full de ruta que contingués bàsicament dos punts: primer, el compromís de l'Ajuntament que els *skaters* podran intervenir en el nou disseny de la zona patinable, ja que ningú com ells, consideren, coneixen les característiques que ha de tenir qualsevol mòdul o obstacle que hi hagi; i, el segon, que perquè aquesta proposta es plasmi correctament l'Ajuntament hauria de programar una reunió per al codisseny de la plaça, conjuntament amb Adif, a fi que hi hagués una comunicació fluida i directa amb les entitats implicades.

Apunta també que són conscients que el temps juga en contra seva, ja que l'obra comença el gener i la licitació s'inicia sis mesos abans. Això significa, comenta, que està succeint ara mateix, mentre parlen, i diu que no tenen cap coneixement respecte a si en les propostes de licitació s'ha contemplat cap espai patinable. Assegura que sempre se'ls ha dit que es faria una reunió i que dissenyarien l'espai, però s'adona que a sis mesos de l'obra encara estan sense saber res. Per això demanen un ús de l'espai públic inclusiu, on tothom pugui reivindicar el seu orgull de viure a Sants i representar-lo al món, tal com afirma que han fet en els darrers quaranta anys.

El **president** agraeix la intervenció al senyor Lozano i a les persones que l'acompanyen, i dona la paraula al senyor Parera.

El senyor **Daniel Parera Pérez** diu que ve en representació de les veïnes de la finca del carrer Magalhaes 33 bis, del Poble-sec. Reclama amb urgència i preocupació l'ajuda del Districte per la greu situació d'assetjament immobiliari que pateixen des del desembre de 2023. Relata que des de l'adquisició de la finca per part d'un fons voltor rus d'inversió, Working Coworking, han viscut un autèntic malson. Detalla que aquest fons ha contractat l'empresa de desocupacions Stop Okupas SL, amb la qual han desplegat una campanya sistemàtica d'assetjament per forçar-los a abandonar les seves llars, i denuncia que la seva convivència ha estat pertorbada per actes constants de sabotatge i violència.

Diu que ja el desembre de 2023, poques setmanes després de la compravenda, representants del fons d'inversió van forçar portes i van violar el domicili d'una veïna, la qual cosa va provocar la primera denúncia als Mossos d'Esquadra, la primera d'un seguit de més de deu denúncies pels fets següents: embussament dels baixants, inundacions, robatoris dels fusibles generals

de la finca, dels quadres de llum, agressions físiques, sostracció del portal i amenaces i intimidacions diàries.

Reporta que des del febrer de 2024 l'Ajuntament té la denúncia administrativa que detalla aquests fets, i lamenta que l'única resposta que han rebut de l'Administració ha sigut la inspecció d'un tècnic d'Habitatge, la qual cosa li sembla insuficient, perquè els deixa en una situació precària insostenible. Precisa que un dels problemes més greus que pateixen actualment és la insalubritat causada pels vessaments d'aigües fecals al pati interior de la finca, que diu que és un problema que va començar el 17 d'abril de 2024, quan els assetjadors van provocar un nou embussament al baixant general d'aigua, que va causar un constant vessament d'aigües fecals al pati. Fa constar que aquest vessament no sols afecta els residents de la finca, sinó els veïns de tota l'illa de cases, i considera que no és sols un problema d'incomoditat, sinó una greu amenaça a la salut pública, perquè les aigües fecals els exposen a malalties i a una contaminació insuportable que afecta les veïnes de les cases que els envolten.

Remarca que les veïnes de la finca són persones vulnerables, amb contractes de llum i aigua al corrent de pagament, però que tot i això estan vivint en condicions infrahumanes, sense seguretat i en una situació de salubritat extremament precària. Li sembla inacceptable que en ple segle XXI hagin de patir aquestes condicions en la seva pròpia llar.

Relata que han fet múltiples reclamacions i denúncies, però després de gairebé dos mesos encara no tenen constància de cap actuació efectiva de l'Ajuntament per solucionar aquesta situació d'insalubritat. Creu que aquesta inacció és un aval implícit a empreses que actuen de manera criminal per a profit propi, com si de facto s'avalés que el dret d'especular passa pel davant del dret a un habitatge digne per a les veïnes d'aquesta ciutat.

Demanen, per això, una intervenció urgent i contundent per part de l'Administració municipal. Diu que necessiten l'aplicació efectiva de les sancions administratives per assetjament immobiliari i per no assegurar el manteniment mínim de la finca. Requereixen la solució immediata dels problemes de salubritat causats pel vessament d'aigües fecals i la implicació activa de les institucions en la negociació amb els fons voltor per garantir el dret dels veïns a un habitatge digne. Insisteix que la seva intervenció és essencial per evitar més danys i per restablir la normalitat i la seguretat, perquè no poden continuar vivint amb por constant a les represàlies i en condicions tan deplorables. Esperen que es prenguin per fi les mesures necessàries per posar fi a aquesta situació que consideren insostenible.

El **president** agraeix la intervenció, explica al senyor Parera i dona la paraula al senyor Casadidio.

El senyor **Nicolás Casadidio Suárez** diu que ha anat a l'Audiència perquè va sol·licitar una entrevista amb l'alcalde i li van dir que l'alcalde no tenia temps per l'elevada quantitat de sol·licituds que rebia. Vol comunicar part de la seva història personal i de les seves inquietuds. Narra que va venir a Barcelona per fer un màster, que es va graduar i que, com qualsevol altra persona de la seva edat, el que volia era tenir accés a un habitatge i a una feina. Sap que són demandes que tothom comparteix, tal com han expressat alguns dels que l'han precedit.

Exposa que, després d'una hora i mitja de sessió, ha canviat la seva intenció inicial i es demana per què han d'esperar, com a veïns, tant de temps per tenir un espai com aquest. L'agraeix, però entén que no n'hi ha prou. Recorda que a la universitat va estudiar que Barcelona era un model de participació ciutadana i de trobades veïnals amb les autoritats –

concretament, estudiaven el cas de l'anterior alcaldessa, la senyora Colau—, li sembla que ara hi ha hagut un canvi en aquesta dinàmica de trobada i de participació, i es demana per què és així, si hi ha cap motiu o justificació o si simplement és degut al fet que allò era una política de la senyora Colau i ara es vol fer una cosa diferent.

D'altra banda, les seves demandes personals estaven vinculades sobretot al destí que tenen els joves, que sembla que sigui tenir una feina precària, una inestabilitat laboral. Entén que potser no és una demanda que aquí se li pugui respondre, perquè és una reunió del Districte, però aquesta era la conversa que ell volia tenir amb l'alcalde.

Agraeix l'atenció i se solidaritza amb les entitats que hi ha aquí, que troba que són moltes, i demana conjuntament amb elles que les autoritats siguin conscients del que implica tenir una ciutadania descontenta en aquests temps. Per això reclama que es faci alguna cosa per respondre a aquesta demanda.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Pérez.

La senyora **Conxita Pérez Solera**, en nom de l'Associació de Veïns d'Hostafrancs, diu que ha portat quatre fulls, però que els reduirà. Comença explicant el que li han comentat alguns veïns, que, ja que s'estan fent les obres de l'estació de Sants, es podrien esprémer els recursos per arreglar el carril bici del carrer Tarragona, perquè sembla que només se'n farà una part per força i creu que s'hauria d'allargar, perquè està infame, amb tots els damers despintats, de manera que la gent va com vol i no respecta res. I creu que es podria baixar a la calçada, perquè hi ha espai.

Demana quan s'acabarà finalment la rehabilitació del parc de l'Espanya Industrial, perquè assegura que cada dia li ho pregunten.

Els agradaria que la plaça Joan Corrades, que sap que s'ha d'arreglar, s'arreglés amb participació ciutadana del veïnat dels voltants i també de l'institut. Afegeix, parlant de l'institut, que la gent també els ha comentat per què se li ha de treure el nom de Joan Coromines, un intel·lectual català, lingüista, que va fer diccionaris etimològics en català, castellà i occità, perquè dominava aquestes llengües i també altres d'àrabigues i indoeuropees. Proposa, si de cas, recórrer a Salomé i anomenar-lo «Joan Coromines - Arts», però no eliminar el nom d'un lingüista tan important.

Pregunta per l'edifici del carrer Masnou, que han vist que hi havia bastides posades. No li cal la resposta ara.

Reitera un tema de neteja que ja va dir, referent a dos llocs concrets: primer, un requadret que s'enfonsa, que hi ha al passadís del parc de l'Espanya Industrial, on s'acaba el poliesportiu, que afirma que és ple de brutícia i és propietat de l'Ajuntament. Diu que ara hi han posat un cademat, o dos. Suposa que algú hi devia dormir, perquè hi ha una lona. El segon lloc que deia és que els veïns de Celestina Vigneaux —que, precisa, era la mare de Joan Coromines— es queixen d'un raconet, també propietat de l'Ajuntament, que té una porteta i és ple d'arbustos espontanis que s'han de talar i arrencar-ne les arrels, netejar-ho bé, desinsectar i desratitzar, perquè diu que s'hi fan també nius de ratolins.

Fa palès que l'altre dia va caure una branca, i demana que es revisin perquè creu que hi ha molts arbres morts.

Afirma que els veïns els han preguntat si es controla l'horari de tancament de les botigues de conveniència. Ho diu pel tema dels «botellons» i tot això.

Reitera la vigilància de les portes dels parcs.

Creu que s'han de posar tots els recursos possibles en l'incivisme, la delinqüència i l'ajuda a la gent vulnerable, però vol deixar clar que ajudar no implica que deixin de ser delinqüents, si ho són. Remarca la qüestió de la salut mental, que creu que s'ha d'abordar.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora.

La **regidora** s'adreça a la senyora Higuera i als veïns de la Marina i els agraeix, sobretot, el to emprat en la seva intervenció, perquè diu que no pot fer res més que empatitzar amb la seva vivència i entendre-la. Agraeix que hagin vingut a explicar-la amb to constructiu i creu que això diu molt a favor seu.

Afirma que el Districte ha intentat reaccionar ràpidament i estar-hi al damunt, i assegura que parlaran amb la Guàrdia Urbana i els equips de Neteja, perquè el control que han estat fent es mantingui i es reforci i per intentar trobar una solució més estructural. Diu que intentaran recuperar allò de la zona verda d'aparcament i que miraran amb els equips tècnics en quina situació està, si és possible o, si no, quines altres opcions es poden trobar per millorar aquell punt. Constata que han estat treballant-hi i que intentaran buscar una resposta que doni tranquil·litat als veïns. Entén que l'ensurt va ser enorme i s'ho mira amb tot el respecte. Felicita de nou que, malgrat tot, hagin sabut mantenir el to. Creu que val la pena que tinguin una trobada, a banda d'això, amb els equips i que mirin quines coses es poden fer i com es pot millorar aquell espai perquè recuperin la percepció de seguretat i tranquil·litat.

Respecte al que ha dit el senyor Lozano, explica que ja sap que fan un documental i que per això sempre hi ha un noi que els acompanya, gravant, com avui mateix. Diu que ella se'n va assabentar l'altre dia, quan van anar a parlar amb l'alcalde. Raona que més compromís que el de l'alcalde, que el tenen, no en poden demanar. Fa saber que intenten tenir la reunió amb Adif, que hi ha el compromís perquè l'espai que reclamen existeixi, i que en parlaran. Reconeix que parlar amb Adif és més complicat que quan l'obra la fa l'Ajuntament, però assegura que intentaran facilitar les coses.

Afirma que sí que han conversat, després de la reunió que van tenir, amb l'arquitecta en cap, que és qui treballa tota la remodelació d'aquell espai, per assegurar-se que tingui aquesta idea, i ella també els dirà en quin moment es podrà fer l'espai de cocreació que demanen els patinadors. Entén que comparteixin públicament la reivindicació, però insisteix que treballaran perquè sigui possible recuperar la zona, sabent que hi haurà moments complicats atès que mentre s'estiguin fent obres no sempre es podrà utilitzar aquell espai.

Al senyor Parera, que explicava la situació de Magalhaes 33, li respon que, com saben, Serveis Socials han fet algunes intervencions arran d'alguna de les denúncies, perquè hi ha hagut jutjats que han demanat informe de vulnerabilitat d'alguns dels veïns i Serveis Socials ha estat treballant-hi. Diu que no totes les situacions tenen la mateixa força jurídica i el mateix títol habilitant, però que aprofitant que un dels veïns tenia el contracte en vigor, l'Oficina d'Habitatge ha fet un expedient d'infracció, i que també se'n fa seguiment des dels equips d'Habitatge, igual com han fet intervencions la Guàrdia Urbana, i altres. Assegura que els espais d'actuació són oberts, que es fa seguiment de la situació i que es treballa en la qüestió de la vulnerabilitat.

Respecte al que deia el senyor Casadidio, confirma que, efectivament, l'alcalde va tenir moltes peticions en el moment que es va obrir la possibilitat de parlar-hi. Explica que tots els consellers han intentat posar-se en contacte amb les persones que no van poder ser rebudes, per saber

quina qüestió plantejaven, per si s'hi podia donar una solució i, en qualsevol cas, per recollir aquesta informació i passar-la a l'alcalde.

Pel que fa a les seves reflexions, precisa que el model de participació de Barcelona no és dels últims vuit anys, sinó que ve de molt enrere, perquè és una ciutat que ha estat pionera en moltes coses –també en la participació–, com la descentralització, la creació dels districtes o l'aposta pels barris que va fer, entre altres, l'alcalde Hereu. Sosté que no hi ha hagut cap canvi ni de posicionament, ni d'activitats, i que ara hi ha el mateix reglament de participació, i en els mateixos espais, que abans. Rememora el que explicava abans, adreçant-se a un altre veí, que els períodes electorals fan que determinades accions dels polítics no es puguin fer perquè la normativa ho impedeix, és a dir, que s'intenta evitar que s'utilitzin aquests espais per fer propaganda quan hi ha unes eleccions a prop. Reitera que, com explicava abans al senyor Gázquez, les audiències s'han continuat fent igual, es fan consells de barri i és el Districte amb més consells sectorials –més de quinze–, en els quals es participa per temàtiques. Per tant, creu que hi ha molts espais, i convida el senyor Casadidio a informar-se'n i a participar-hi.

Anuncia per a després de l'estiu la posada en marxa del Consell de Joventut del Districte, que pot ser un dels àmbits en què el senyor Casadidio podrà participar.

Sobre l'ocupació i la millora de les opcions de feina, aclareix que els ajuntaments no tenen competències en matèria laboral. Sí que els incumbeix, perquè preocupa a la població, i per això han pres mesures en matèria d'ocupació i de millora de l'ocupabilitat –no sols per a joves, precisa, però sí posant un focus específic per als joves–. Esmenta el pla de xoc que van fer en el mandat passat, després que la covid deixés en situació encara més precària els joves, amb formació i assessorament, amb l'obertura d'un equipament específic per a joves que cerquen millora de l'ocupabilitat o feina. Descriu la tasca que es fa al convent de Sant Agustí, on hi ha Barcelona Activa, al Born, dient que s'hi pot anar sense cita prèvia per explicar la situació laboral, les aspiracions, i també tenir algú que els tutoritzi, accedir a un entrenador personal, a formació que interressi, a ofertes de feina.

Explica que en aquest moment estan tancant l'avaluació del Pla d'ocupació juvenil de Barcelona del mandat passat –va començar el 2023– i la posada en marxa de les mesures del nou pla amb sindicats, amb patronal, amb el Consell de la Joventut de Barcelona.

Conclou, per tant, que hi ha informació, que la hi poden fer arribar. Admet que la precarietat i el mercat laboral va més enllà del que pot ser una ciutat, però també és important que la ciutat consideri el tema i ajudi els seus joves a tenir una millor situació de feina, i assegura que això ho intenten, treballant amb les empreses i amb els joves, amb una mirada interseccional i tenint en compte les diverses problemàtiques que té cada jove, a més de l'edat, per buscar opcions que millorin les seves possibilitats d'ocupació i d'ocupació de qualitat a la ciutat.

Diu a la senyora Pérez que, com sempre, d'algunes coses que comenta en prenen nota, perquè són molt concretes i són deures per als equips de Neteja; que els ho passaran.

Del carril bici al carrer Tarragona li sembla que n'han parlat ja alguna vegada. Raona que fins que no estiguin acabades les obres serà difícil que aquell espai estigui arreglat, perquè estarà afectat per les obres i es degradaria més ràpidament del que seria normal. Anuncia que sí que es contempla que, amb les obres de l'entorn de l'estació, millori la connectivitat dels diversos carrils bici, perquè ara el de Tarragona s'acaba, no té continuïtat. Assegura que això, amb les obres, se solucionarà. Recorda que ahir, al Consell de Barri, les persones responsables del projecte comentaven això, que hi haurà una connectivitat de tots els carrils bici perquè l'ús sigui

més amable. També anuncia que es canviaran provisionalment, durant les obres, i que després ja es faran de manera definitiva. Afirmar que, quan tot estigui acabat, el carril bici de Tarragona també haurà d'estar en millors condicions, però que anirà tot relacionat, no es farà abans que s'acabin les obres. Reitera que sí que es poden fer millores en la connectivitat dels carrils bici.

Sobre la qüestió de Joan Corrades i la plaça, diu que en són conscients i que han parlat amb l'AFA i amb la gent de l'escola, que també faran alguna cosa. Afirmar que fer aquesta plaça no ho tenien contemplat en les inversions previstes en aquest mandat, com sí que tenen la de l'Olivereta i altres espais. Anuncia, però, que aviat s'obriran els pressupostos participatius i que, com deia la senyora Pérez, té tot el sentit que aquest espai es faci comptant amb la participació de l'entorn escolar, de les famílies, de la comunitat educativa i de tots els veïns. Convida, doncs, que sigui un dels projectes que es puguin treballar, i espera que obtingui els suports necessaris. Sap que allà hi haurà molta activitat i que serà un espai públic comú densament poblat. Considera que si els recursos no surten d'aquí s'haurà de pensar on buscar-los, per fer-ho en un altre moment. No vol dir que si no surt als pressupostos participatius ja no es farà, sinó que pot ser un projecte interessant per treballar-lo conjuntament en aquest àmbit.

D'això del canvi del nom passaran la petició al Consorci, perquè li sembla molt raonable el que comenta la senyora Pérez. Espera que el Consorci valori la possibilitat de mantenir el nom de Joan Coromines.

Sobre el carrer Masnou, admet que ha costat molt trobar els propietaris d'aquella finca que es degradava tant. Rememora que als propietaris se'ls van fer diversos requeriments perquè arreglessin la façana, perquè arreglessin les deficiències, i explica que ha sigut molt difícil, però que finalment hi ha una bastida i s'ha aconseguit que comencin a fer les obres de rehabilitació. Creu que és una bona notícia i, tot i que no té el calendari exacte de les actuacions, en principi pensa que s'arreglaran les deficiències tan greus que s'hi havien detectat i que s'havien comunicat als propietaris exigint-los que prenguessin mesures, perquè aquella situació podia provocar perill a les persones que vivien a la finca i a les que passaven pel carrer.

Respecte als arbres, li consta que Parcs i Jardins està fent revisions. Raona que després de la sequera, en què les plantes i els arbres han sofert estrès hídric més enllà del que era recomanable, és veritat que alguns arbres no estan bé; que potser no estan morts, però sí malmesos, i per això hi ha branques que s'assequen. Fa entendre que hi ha una quantitat important de verd a la ciutat i no pot dir si s'ha revisat aquesta zona, però assegura que s'estan revisant.

Confirma que les botigues tenen un horari de tancament pautat, i també la capacitat o no de vendre alcohol fins a una hora determinada, perquè a partir de determinada hora no es pot vendre alcohol encara que la botiga pugui estar oberta més temps. Afirmar que s'està revisant el Pla d'inspeccions de l'Ajuntament i que s'aprovarà un nou Pla d'inspeccions que ha d'ajudar a tenir la mirada posada en tots els elements que s'inspeccionen: sanitat, llicències, treball, etc. Creu que la inspecció no s'ha de fer com a reacció per les denúncies o avisos de la ciutadania de qüestions no correctes, sinó com a actitud proactiva per part dels Serveis d'Inspecció de la ciutat, de manera que puguin actuar per vigilar que tothom compleixi els horaris que té previstos, que ella diria que no han canviat.

Sobre el tancament dels parcs i l'incivisme, creu que ja en parlen molt, i fa veure a la senyora Pérez que ella precisament sap bé que hi ha aquests comportaments incívics que persisteixen, de manera que, per molt que faci l'Ajuntament, netejant i mantenint, la feina a vegades llueix poc. Justifica que és per això que treballen en l'Ordenança nova i fan campanyes perquè la

gent entengui que quan no es cuiden les coses de tots també es perjudiquen a ells mateixos en una cosa seva, a més de perjudicar la resta de veïns i veïnes.

Pel que fa a la salut mental, li dona la raó que és un tema molt greu, que no és competència de l'Ajuntament sinó de Salut –i, per tant, de la Generalitat–, però afirma que tot i això l'Ajuntament ha intentat intervenir-hi amb dispositius de salut mental, tant per a joves com per a persones vulnerables i professionals que treballen amb persones en risc. Coincideix que és un tema greu i que requereix una mirada llarga i més recursos, però creu que tothom el té incorporat a l'agenda com un tema que s'ha de treballar més enllà del marc competencial. No oblida, però, que, tot i les accions que es puguin fer, cal un sistema de salut que doni respostes integrals als temes de salut mental, cosa que pensa que malauradament no és així.

El **president** enceta la següent ronda d'intervencions i dona la paraula a la senyora Arnal.

La senyora **Josefa Arnal Puchal** es refereix al contenidor d'escombraries del carrer 26 de Gener, davant de la placeta de la Vidriera. Assegura que només n'hi ha un per als veïns de tres carrers: Portugaleta, 26 de Gener i també els del carrer Gayarre, a més dels de la placeta. Reporta que aquesta setmana hi han llençat tres rodes grosses, de manera que ha quedat tot ple d'escombraries i hi tornen a aparèixer rates. Li sembla lògic, perquè tenen gana. Continua dient que la gent, com que veuen el contenidor ple, van deixant les bosses a terra dient que els sap greu, de manera que queden les escombraries escampades. Afegeix que per més que els ho diu, no pot controlar la gent, i que si els diu alguna cosa li responen que allò està ple.

Creu que el que s'hauria de fer posar-hi més contenidors per a les escombraries, en comptes dels altres tres que hi ha. Repeteix que són tres carrers, més les nenes que venen amb les escombraries del col·legi –que també van allà perquè les escombraries no caben als contenidors que tenen al davant–, i que després venen les gavines, obren les bosses i queda tot escampat. Només demana això a la regidora.

Parlant de la placeta de la Vidriera, li recorda que la regidora ja va veure que no tancava, perquè els veïns del costat, picant, van fer malbé la porta. Relata que li van posar dos caragols, perquè l'arquitecte li va dir que no es pensés que li pagaria la porta. Ella li va respondre que no li havia demanat res i que només deia que el que feien estava fora de la llei. Explica que tenen permís per fer obres, però ofereix els documents a la Regidora perquè en facin fotos. Denuncia que a més una altra veïna que és drogoaddicta li va robar el mòbil, tot i que després li va tornar.

El **president** dona la paraula tot seguit a la senyora Sangrà.

La senyora **Cristina Sangrà** pregunta pel carrer 26 de Gener –ha sentit que se'n parlava–, per saber si ja tenen una previsió feta i si hi hauria procés de participació del veïnat. I també vol fer arribar al Districte les queixes de veïns d'aquest carrer en relació amb una filmació que hi va haver a final de maig i primera setmana de juny –si fa no fa del 30 de maig fins al 4 de juny–. Fa saber que es va obligar tots els veïns a treure els cotxes del carrer perquè hi havia una filmació al carrer Gayarre, en un taller de joieria, i va venir en Mario Casas. Rememora com que va passar això. Comenta que els veïns no consideren que tinguin el barri en condicions per deixar el cotxe en qualsevol lloc, l'han de deixar al pàrquing públic si no poden aparcar al carrer. No entenen que no hi hagués ni el detall de comunicar-ho o de plantejar un mínim d'alguna cosa, un detall, ni que fos per la qüestió de l'aparcament.

Describeix que els camions eren enormes i que ja sap tothom quina mena de desplegament fa aquesta gent de cables i de gomes per cobrir-los, que impedeixen el pas de la gent gran. Diu que va ser «fantàstic». Volia explicar-ho a l'Audiència, perquè està segura que el Districte

n'estava informat. Aspira que la pròxima vegada que triïn el seu carrer sigui perquè és maco, està ben cuidat, les voreres estan rectes i tot està de conya. I demana que els avisin, perquè es posaran els vestits de gala.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Berlanga.

La senyora **Elena Berlanga Maero** es presenta com a veïna del Poble-sec, que descriu com un barri de 40.000 habitants i tres escoles bressol municipals: Nic, Forestier i La Gavina.

El **president** puntualitza que dues són municipals i una de la Generalitat.

La senyora **Elena Berlanga Maero** comenta que llavors encara pitjor. Exposa que per fer la preinscripció de la seva filla obtenia els trenta punts per a les dues escoles que li pertoquen per barri. I també per a la resta del Districte. Creu que no té gaire sentit, però, portar la filla a una escola municipal de Sants o de les Corts, o encara que fos de la Marina, parant compte que té un fill de cinc anys que va a l'escola al Poble-sec. Per això conclou que va posar només les tres primeres opcions, que avui han sortit les llistes –tot i que la setmana passada ja sabien el número de desempat–, i que ella és una de les famílies damnificades, està en llista d'espera a les tres escoles bressol. Detalla que dels nascuts el 2023 hi ha 32 famílies en llista d'espera a la Nic, 34 a la Forestier i 22 a La Gavina. Diu que el seu marit i ella van buscar escoles bressol privades i es van trobar que les del Poble-sec estaven saturades i que a Sant Antoni no n'hi havia, de manera que ara mateix no saben on portar la seva filla el setembre.

Recorda que ja l'any passat va enviar un correu a l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona en què explicava que tenia un fill a l'escola Poble-sec i demanava si li podrien donar algun punt extra per a l'escola bressol municipal Nic, que comparteix edifici amb l'escola Poble-sec. No demanava els mateixos punts que un germà a la mateixa escola bressol, però sí algun punt de diferenciació, perquè ja tenia una criatura al mateix edifici. La resposta diu que va ser que l'etapa 0-3 no era obligatòria. Però ella al·lega que no es pot guardar la seva filla a la butxaca i necessita anar a treballar.

Ja sap que li respondran que de cara a l'any vinent miraran de fer una modificació en els criteris de selecció perquè entrin a les àrees d'influència les escoles bressol del Raval, de Sant Antoni. Diu que potser li respondran que parlaran de si la gent pot aconseguir aquests punts extra amb algun conveni de centres adscrits, com els que hi ha entre els instituts i les escoles. Però reitera que el problema que té no és per a l'any que ve, sinó el d'aquest any, que es troba que no té on escolaritzar la seva filla.

A més, considera que l'etapa 0-3 és superimportant. Sap que pot recórrer als avis, però pensa que no és feina dels seus pares fer-se càrrec de les criatures en aquesta etapa de desenvolupament que creu tan important.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la senyora Carol.

La senyora **Neus Carol Gres**, en nom de l'AFA de l'Institut Sants, recorda que a l'Audiència de l'octubre van comentar que se sentien discriminats perquè a la resta del barri les escoles de primària rebien fons i pressupostos que es podien aprovar i que anaven posant maques les escoles, mentre que el centre de secundària, que és al mateix lloc, continuava igual que fa cinquanta anys. Rememora que van respondre que parlarien amb el Consorci per establir un calendari d'actuacions i, d'acord amb el que li consta, ni l'institut ni l'AFA han rebut cap mena de cita, ni comentari, ni correu referents a la qüestió. Vol saber com està la cosa.

En segon lloc, vol que sàpiguen que formen part de la plataforma «Protegim les nostres escoles», que treballen braç a braç amb les escoles de primària Jaume I i Pràctiques, i amb les dues guarderies, i adverteix que tinguin present que també hi ha una residència d'estudiants i una universitat. Per tant, consideren que allò és una illa de potser 2.000 persones que estan en etapa educativa i pensen que mereix una mirada que permeti, amb totes les obres que es fan al voltant de l'estació i els espais veïns, veure'ls com a espais educatius, i no sols per a les criatures que surten de primària amb dotze anys, sinó també per als de dotze fins a disset o divuit.

Creu que per això els comentaris que han fet els *skaters* eren molt apropiats, perquè el barri normalment no preveu espais per als joves o adolescents, només pensa en els nens de primària, com si la joventut fos una etapa de la vida no important, o que sigui un desastre o que no existeixin les seves necessitats. Està convençuda que aquesta mirada s'ha de canviar.

Afegeix que al seu institut continuen veient com l'escola Pràctiques, construïda els mateixos anys, han anat tenint algun tendal, han canviat el paviment de la pista, etc., mentre que a l'institut segueixen com quan van rodar la pel·lícula d'*El Vaquilla* al centre, amb el mateix paviment. Per tant, així com a ells se'ls va donar resposta amb el Pla clima, a l'institut tenen la mateixa mena de dificultat –i encara més, perquè el seu pati és més fondo i és més gran, i per tant té més problemes– i vol saber per què continuen fora del projecte de climatització, que sembla que, novament, només és per a primària i a l'institut no en tenen cap notícia. No ho entén, perquè estan a la mateixa plataforma i es reivindiquen de la mateixa manera, i els estudiants de primària aniran al Sants. Volen el millor per a ells, perquè ells estudiaran i, al capdavant, canviaran la societat. Demana si han de ser ciutadans de segona només perquè es fan grans. Pensa que en algun moment aquest problema de compatibilitats econòmiques s'ha de resoldre.

També volen fer saber que les obres els afectaran exactament igual, que ella és professora d'Educació Física del Sants, i també reclama, com a prevenció de riscos laborals, que li passarà a ella. Per tant, vol saber com es plantejarà el Pla de climatització a l'Institut Sants.

El **president** li agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor Beltran, a qui comenta que fa més bona cara.

El senyor **Josep Beltran i Llaveria** anuncia dues qüestions. La principal, en nom dels veïns del carrer Burgos, creu que és el tema de l'habitatge. Admet que els convoquen a diverses reunions, però es queixa que aquestes reunions s'acaben cancel·lant. En aquest cas, compta fins a cinc les vegades que els han cancel·lat la reunió. Demana a la gerenta que no ho negui i diu que la consellera Pey també n'és coneixedora.

Al marge d'això, recorda que la regidora deia a la senyora Navascués que els faltava espai per fer habitatges, i fa avinent que tenen un espai, ja expropiat, al seu mateix carrer, i que allà hi poden fer habitatges, que els veïns esperen perquè els reubiquin a la resta del carrer que han d'expropiar, per fer la tercera fase del calaix. Li sembla molt greu, perquè els veïns viuen sota teulades de fibrociment, que conté amiant, la qual cosa és molt perjudicial per a la salut de tota la gent que hi viu. No sap si en són coneixedors al Districte. Per si de cas, els mostrarà unes fotos, perquè ells encara no governaven.

Explica que a casa seva va caure la teulada del menjador i que, gràcies a Déu, eren les sis del matí i la família no era allà. Precisa que això va ser el 3 de novembre del 2022, que van anar-hi

els bombers i van haver d'enderrocar tot el sostre del menjador, perquè la teulada estava molt malament. Afegeix que allò va afectar també tots els altres habitatges d'allà.

Creu que l'Ajuntament és més bon coneixedor que ell mateix que a Barcelona hi ha un 18% de teulades que encara tenen fibrociment i amiant, que són el 71% que hi ha a tot Catalunya, segons un estudi fet per l'Institut de Cartografia i Geologia de Catalunya. També fa avinent que hi ha una normativa de la Generalitat, des del 2010, que diu que els edificis que tenen més de quaranta-cinc anys han de passar una inspecció, la qual cosa en aquest cas no s'ha fet. Ressalta que, concretament en el seu edifici, que té gairebé vuitanta anys, l'últim termini per fer aquesta inspecció va acabar el 2013. Li consta que el senyor Valdueza, que ha estat a la seva finca, no s'ha mirat res, perquè si no tindrien l'informe de la precarietat en què estan vivint. Li sembla molt greu.

Li sap greu, perquè reconeix que el Govern actual no en té la culpa totalment, perquè acaben d'arribar, però recorda que ja n'havien parlat amb el senyor Jiménez, antic gerent, i amb el senyor Abella –llavors responsable de BIMSA, que ara no sap com es diu–, amb qui es van reunir juntament amb el propietari de la finca, que ell ja s'ha jubilat i que el més calent és a l'aigüera. Prega que la reunió programada que han de tenir no sols la tinguin, sinó que no sigui per donar-los la raó i prou, perquè ja ha vist que en els pressupostos actuals no està prevista aquesta fase. Ha vist que hi ha pressupostos per a Magòria, per a l'antiga Escola Perú, actualment Cal Maiol –per traslladar-la a Can Batlló–, i no hi està en contra –li sembla molt respectable que es pugui ampliar l'escola, de la qual ell va ser alumne, quan encara era Perú–, però creu que a una gent que estan en precari, com ells, i que hi ha perill, se li hauria de donar una prioritat, sense menysprear altres...

Exposa que l'altra qüestió que tenia, en nom del Club Ciclista de Catalunya, és de l'àmbit esportiu i creu que segurament el senyor Deusedes li podrà respondre. Fa referència al fet que el dia 30 de maig va tenir una reunió a l'IBE –a la qual havia d'anar el regidor d'Esports i no hi va anar, sense haver avisat–, amb un tècnic de l'àrea, per parlar de l'Escalada a Montjuïc. Fa memòria que, amb l'entitat esportiva que representa, volen reprendre una prova que havia estat emblemàtica a la ciutat i que es va fer per última vegada el 2007.

Recorda que ell forma part del Consell Municipal d'Esports de Barcelona i fa notar que això que pretenen és per dinamitzar l'esport, i per això és de Barcelona i no del Districte. Rememora que en el seu moment, en la presentació del consell que va fer el senyor Escudé, els va dir que s'havia creat per tornar a donar a Barcelona l'anomenada que tenia esportivament, a escala mundial, quan hi va haver els Jocs Olímpics. Després, però, els va decebre moltíssim que no fos present a la reunió, perquè no hi anava ell sol, sinó també el president de la Federació Catalana i dos excorredors professionals que estan dins de la seva junta de govern. No entén com és que ni tan sols els comunicuessin que no hi podria assistir. Afegeix que un dels professionals esmentats havia baixat expressament de Girona.

El que voldrien ara és que el Districte els donés suport, perquè l'excusa que els van posar va ser que la Guàrdia Urbana no havia acceptat la proposta. Remarca que, com ell és molt persistent, sortint d'allà va anar a la Guàrdia Urbana, també amb la idea de presentar-se a la nova intendent, perquè no es coneixien. S'imagina que ja deuen saber que ara hi ha una nova intendent. Li va demanar si havien fet cap informe negatiu respecte a aquesta prova i explica que ella li va respondre que ni del Districte ni de la ciutat li havien demanat res a ella. Considera, doncs, que la justificació que li van donar no era certa. Justifica el tècnic, el senyor

Vallès –aficionat al ciclisme i renebot d'un àrbitre de la federació, cosa que vol dir que es coneixen molt–, perquè creu que va fer la feina que li van dir que havia de fer.

El **president** agraeix la intervenció, dona la paraula a la senyora Pérez i, per acabar, del senyor González.

La senyora **M. Rosa Pérez** fa avinent que, com tothom sap, al barri de la Marina els diumenges s'hi fa el mercat dominical. Rememora que fa quinze dies va baixar a les onze del matí i tres cotxes havien entrat al jardí de Cal Sèbio, i que al cap de dues hores hi va tornar a passar i n'hi havia vint-i-quatre. Li sembla un despropòsit el que s'organitza allà els diumenges. Ella recordava que abans el mercat es feia a la zona industrial i podien aparcar on volguessin, però que aquí, que ja van escassos de places, s'hi suma la gent que ve. Assenyala que tenen el Sot del Migdia, que està buit la majoria dels caps de setmana. Li sembla que seria bo buscar un indret on es pugui aparcar, perquè si no és una molèstia per als veïns. Fa entendre que el jardí de Cal Sèbio l'estan cuidant tota la setmana i llavors venen de fora el diumenge a envair-los-el. Demana que en prenguin nota.

Per altra banda, insisteix en la qüestió de l'OAC, perquè no els ha convençut el que els han explicat. Remarca que tenien dos funcionaris a l'oficina i que ara tenen una màquina i una persona que vindrà les hores que vindrà, i declara que per als veïns això no és vàlid. Sap que hi haurà molta gent gran que hi anirà i preguntarà «això com es fa?», no reclamant-ho per a l'ordinador, sinó referint-se a la persona. Creu que a la Marina es mereixen una persona que els atengui com Déu mana. Considera que si aquí hi ha vuit o deu persones, no ha de ser tan difícil traslladar-ne una allà. Els demana que en prenguin nota.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula al senyor González.

El senyor **Jordi González Pérez** vol parlar del projecte de transformació de la zona de la Citroën, perquè li agradaria saber com quedarà. Constata que ha llegit diverses propostes als mitjans de comunicació sobre els habitatges que es faran en aquella zona, però també s'ha dit que, com que els terrenys eren de TMB, potser s'hi farien cotxeres. Entén que si hi ha una zona que es converteix en cotxeres, com diuen *La Vanguardia* i altres mitjans de comunicació, la rotonda de la rambla de Badal, que ja és un caos ara... Reconeix que la majoria de mitjans parlen d'habitatges, però n'hi ha que diuen que una part, la de l'Escola Cavall Bernat i la de la fàbrica Citroën, pertanyien a TMB i s'hi podrien fer cotxeres. Li agradaria que li aclarissin aquest tema.

Recorda també que a l'Audiència Pública anterior es va parlar sobre el tema de sempre, la rotonda de la rambla de Badal, i van dir que de cara a l'estiu s'hi començarien a prendre petites mesures. Voldria saber com quedava la cosa.

També vol referir-se al que s'ha dit en alguns mitjans de comunicació com BTV, entre altres, sobre la poca seguretat que hi ha al cementiri de Montjuïc i sobre la gent que entra a moure les tombes per robar joies o pertinences dels difunts. Vol saber com es vigila aquesta seguretat.

I també vol informació sobre les gavines que causen problemes als visitants del cementiri, sobretot els mesos de març i abril, que és quan diu que ponen els ous. Vol saber si el personal havia d'anar amb barret o amb casc per no ser ferits.

Remarca, però, que el que li interessa més és la qüestió de la seguretat i el tema de la Citroën.

El **president** agraeix la intervenció i dona la paraula a la regidora per respondre a aquestes intervencions.

La **regidora** comença responnent a la senyora Arnal que han pres nota del que ha dit i que es miraran, amb les fotos que els ha lliurat i les explicacions que els ha fet en privat –i que el públic no deu haver sentit bé–, les obres que fan al costat de casa seva i que afecten la seva finca. També prenen nota dels robatoris que els ha explicat. Li consta que l'Associació de Veïns ha parlat amb els Mossos d'Esquadra i amb la Guàrdia Urbana, perquè hi havia hagut altres denúncies, que s'havien incrementat, i que hi estaven a sobre. Els demanaran que els actualitzin la informació. I també li donaran informació més concreta sobre la part que els comentava que afecta la finca.

Diu que no es preocupi, que com que el tema era molt concret, li trucaran i en parlaran tranquil·lament perquè en tingui tota la informació.

La **regidora** reitera que, per si vol afegir alguna altra informació, li trucarà algun dels tècnics i en parlaran.

A la senyora Sangrà li confirma que està previst, entre els carrers que s'han de reformar en aquest mandat, fer el del 26 de Gener.

Respecte a la filmació, en prenen nota, no eren conscients que havia vingut en Mario Casas i prenen nota del que ha comentat de les molèsties, per mirar de solucionar-ho si en el futur hi ha altres peticions.

A la senyora Berlanga ja no li parlarà del que ella ha anunciat que li diria, perquè veu que aquesta part ja se la sap i no li soluciona el problema que té en aquest moment. Creu que ho ha explicat molt bé i entén que la necessitat la té ara. L'única cosa que poden fer per ella és tornar a parlar amb l'IMEB per veure si hi ha cap opció per acompanyar-la en aquesta recerca durant aquest any, sens perjudici del que ella apuntava, que es pugui millorar. Espera que es pugui trobar alguna solució que els doni, durant el curs, la possibilitat que la seva filla vagi a l'escola. Constata que l'etapa 0-3, en efecte, no és obligatòria, i això fa que les inversions siguin més controlades, perquè quan hi estàs obligat les inversions les has de fer.

Defensa que l'Ajuntament de Barcelona ha fet, històricament, un esforç gran perquè hi hagi escoles bressol, però ja s'adona que això no dona resposta a aquest cas concret. Només li pot dir que empatitza amb ella, que miraran d'acompanyar-la en la recerca d'aquest any i intentaran que no passi en el futur, però malauradament no pot dir-li res més sinó que l'entén i que li sap greu la situació que està vivint, sense perdre de vista, diu, que hi ha una inversió gran en escoles bressol, que l'Ajuntament intenta millorar-les i que procura que n'hi vagi havent més als barris que més ho necessiten. Reitera, però, que com ella deia, ja sap que qualsevol explicació d'aquestes no li soluciona el problema. Si li sembla bé, doncs, parlaran amb l'IMEB per veure si la poden acompanyar en la seva recerca i es pot fer alguna cosa a curt termini.

Reconeix que és difícil la situació, com la de la senyora Carol, que es troba en una illa on comparteixen espais i condicions i que, alhora, veuen la diferència existent entre la primària i la secundària. Constata que és així, però al·lega que l'Ajuntament no hi té competències. Explica que el Pla clima es fa amb les escoles de primària perquè és una inversió que fa l'Ajuntament aprofitant els ingressos de la taxa turística; diu que s'ha optat per climatitzar les escoles perquè són conscients que aquests espais havien nascut en un moment en què es pensava que a l'estiu no hi havia escola i, per tant, no calia que estiguessin climatitzats. Reconeix que el temps els ha demostrat que aquella previsió no estava ben feta.

Es demana si es farà als instituts i no ho sap, perquè els instituts són competència de la Generalitat. Constata que han parlat amb el Consorci, al qual s'han fet arribar les queixes dels

veïns, i se'ls ha proposat de fer alguna cosa que faci ombra, tendals, etc. Asseguren que els van dir que parlarien amb els instituts –ara s'adona que no ha sigut així–, i promet que els tornaran a pressionar i, si no, miraran què pot fer el Districte. Repeteix que el seu problema és que s'han d'ocupar de les escoles de primària i, en canvi, no tenen la competència en les altres. I a més, al·lega que els recursos són finits, de manera que la inversió que fas en un àmbit vol dir que no la fas en l'altre.

Suposa que és un cas similar al de la senyora Berlanga, que saben el que els diran i els sembla molt bé, però no soluciona el problema del seu centre i del seu pati. Només se li acut tornar a parlar amb el Consorci i a veure si són capaços, pressionant també des del Districte, d'aconseguir algun compromís de calendari, si no de climatització completa, sí d'alguna millora que pugui ajudar per als patis, que ara ha recordat que els ho havia explicat i s'adona que, a més, amb la referència cinematogràfica que ha dit, encara li sembla més evident el temps que fa que no s'hi ha fet cap inversió. També recorda que havien fet una oferta molt generosa de l'institut, en dir que eren espais que també es podrien obrir per a diverses activitats del barri.

Considera que la reflexió que ha fet sobre l'adolescència i els espais li ha fet pensar en la visita que van fer fa uns dies a una escola, quan els nens de sisè –que ja estan en el moment de fer el pas– els van fer veure que hi havia zones on s'avorrien, no s'hi podia jugar, el pati no els deia res. Reconeix que l'espai és finit, però s'ha d'intentar no perdre de vista aquesta mirada de l'adolescència, tant a l'espai públic com en els equipaments i àmbits de la ciutat, perquè sap que és una època de formació i de desenvolupament personal molt important –com també ho és l'etapa 0-3–, i per això comparteix el que deia la senyora Carol.

Promet, doncs, que, a més de parlar amb Educació, miraran de mantenir aquesta mateixa mirada en les altres actuacions que hagin de fer al Districte. Diu que una prova d'això, tot i que sigui lluny de l'escola, és el que s'ha fet en el parc de les Tres Xemeneies, on s'han creat molts espais de pràctica esportiva i on s'ha vist des del primer moment que donava resposta a la gent, fins al punt que, en alguna de les entitats, es feia una reflexió sobre on eren aquells adolescents o aquells nens abans que hi hagués aquell espai. O sigui, defensa que ja s'intenta incorporar aquesta mirada, però admet que de vegades no es té prou en compte, o no s'explica prou bé, o no s'escolta prou els adolescents en la presa de decisions.

Al senyor Beltran mira de fer-li veure que la discussió sobre les reunions a què s'ha convocat o no, quan ell també ha tingut moments complicats d'agenda, és millor deixar-la així, perquè hi ha hagut reunions a les quals ell, malauradament, no ha pogut assistir, però sí altres veïns. Defensa que les reunions han estat constants i que a més ell té tots els canals del Districte oberts.

Pensa que la reflexió que feia sobre el fibrociment té a veure amb la degradació d'un espai que necessita una resposta urbanística urgent, i diu que tothom sap que això ho han compartit i s'han compromès no sols a fer-ho durant aquest mandat, sinó amb la màxima celeritat. Assegura que els equips hi estan treballant i que per això es fan les reunions que comentava. Reporta que les informacions que els han passat els veïns les han traslladat sempre a Urbanisme, que Urbanisme tenia un projecte que ja s'havia treballat en el mandat anterior, i que l'estan acabant de tancar perquè es faci com més aviat millor i permeti donar resposta a tots aquests problemes que el senyor Beltran els ha anat recordant a les audiències i als consells de barri, juntament amb altres veïns que estan en la mateixa situació.

Afirma que prenen nota del tema de l'IBE i que faran arribar al regidor el malestar del senyor Beltran per aquella reunió. Justifica que de vegades, quan els demanen reunions, es dona per

fet que hi serà el regidor o regidora d'aquell àmbit i que la regidoria corresponent o l'equip que hi treballa designa una altra persona per assistir-hi. Entén, en qualsevol cas, que no s'han trobat ben atesos i, per tant, els traslladaran aquesta informació.

Sobre l'informe de la Guàrdia Urbana, opina que no és la Guàrdia Urbana del Districte la que fa aquests informes. Sap que, com ell deia, tenen una intendent nova, la senyora López, i creu que està fent una molt bona feina des que ha arribat, però creu que no són ells els que fan els informes per a l'IBE quan arriben aquestes propostes. De tota manera, promet que en parlaran amb l'IBE i demanaran que els donin una resposta més adequada a la petició que se'ls va fer.

Respon a la senyora Pérez, sobre el mercat dominical, que estan treballant per habilitar una zona de pàrquing, i parlant amb el Consorci de la Zona Franca perquè els cedeixin un espai a fi que el pàrquing estigui en més bones condicions i s'eviti el que ha dit ella. Reconeix que això passa, que ho tenen detectat, i esperen que en poc temps es pugui habilitar aquesta zona d'aparcament.

Respecte al personal de l'OAC, suposa que no es deu haver explicat bé. Diu que hi ha un funcionari –funcionària, en aquest cas– de l'OAC que serà allà i una altra persona que li donarà suport, de manera que hi haurà dues persones. Confirma que hi continuaran sent. Demana que pensin que aquesta és una de les OAC amb més atencions de tots els districtes, de manera que, encara que sembli que aquí hi ha molts veïns, han de saber que es fa moltíssima atenció i encara necessitarien segurament més gent, si els demanessin l'opinió, per poder donar encara més bona atenció a les persones. Són conscients que és la porta d'entrada de la ciutadania als Serveis Municipals i, tot i que cada vegada més gent fa servir els tràmits telemàtics i no es desplaça, saben que hi ha persones que necessiten venir, que necessiten aquest suport i que no estan obligats a fer els tràmits telemàticament.

Fa veure que moltes entitats i empreses obliguen a fer-ho tot digitalment, però pensen que amb la ciutadania no ha de ser així i que cal mantenir aquests altres canals. Insisteix que hi ha una persona de l'OAC a la Marina i una altra de suport que l'acompanya, encara que no la vegin asseguda a la taula –com quan venen aquí–, són personal format, que pertany a l'OAC i que fa aquests assessoraments.

Diu que al CAI no és així, que la persona que hi ha d'anar és ara a Pepita Casanellas perquè encara no està definitivament en marxa algun dels serveis de *front office* del CAI, que és el que ha d'ajudar que aquesta persona s'incorpori a aquest equip. Li sembla que allà és on té sentit, perquè hi ha altres serveis municipals i una visió integral, que després es mantindrà a l'altra banda. Però són conscients de la petició i rebla que entre el personal que hi ha allà hi ha una funcionària de l'OAC, de les que havia estat abans a l'oficina, amb la formació, el coneixement i la capacitat de fer els tràmits de les persones que estan allà.

Al senyor González li respon que, com que ha arribat tard, s'ha perdut les explicacions que ha fet sobre el destí de la Citroën. Li'n fa un resum i, si vol, després en parlen amb més detall: no hi ha una cessió a TMB, no hi aniran cotxeres, el que s'ha fet és un acord entre els propietaris de l'espai i l'Ajuntament, pel qual ells es queden el 20% i cedeixen el 80% perquè sigui espai públic; ells faran una construcció de 110 habitatges que vendran en el mercat privat i es fan càrrec de la urbanització d'aquell espai, que entre altres coses ajudarà a solucionar un dels problemes que el senyor González comenta sempre, que és l'espai mort del final de la rambla de Badal i que acabarà connectant-se amb el nou parc.

Valora, per tant, que guanyaran un parc, que la Cavall Bernat guanyarà una obertura i més metres quadrats i que no hi ha res de cotxeres ni de TMB. Descriu que hi aniran alguns equipaments, a través d'un conveni pel qual s'han pactat els grans números –la cessió esmentada, el sostre d'habitatges, l'espai verd, els sostres màxims que tindrà aquella peça per a equipaments–, i que ara s'han d'obrir els processos per acabar de dibuixar com es farà això: quins equipaments es fan, per al qual hi haurà un procés de participació del barri, un procés d'exposició pública i diverses fases. Resumeix, per tant, que el que van fer va ser anunciar que havien arribat a un acord que els permetrà fer tot això. I sosté que se n'ha informat en el moment en què s'ha pogut tancar l'acord amb l'empresa, que li sembla que és una bona notícia per al barri i que val la pena compartir-la, sens perjudici que després es vagin fent els processos participatius que corresponguin en cadascun dels àmbits.

Respecte al cementiri, admet que, en efecte, hi ha hagut alguns robatoris i alguna obertura de tombes els últims mesos, dels quals la policia –tant Mossos d'Esquadra com Guàrdia Urbana– ha fet el seguiment i ha trobat les persones que s'hi dedicaven. Creu, per tant, que això no tornarà a passar, perquè aquestes persones estan sota procés judicial. Diu que també s'han aprovat inversions municipals per ajudar al manteniment d'algunes zones del cementiri que s'havien degradat. Reconeix que les obres que es fan al cementiri no es comenten tant com quan són en un carrer, però assegura que igualment es van aprovant periòdicament actuacions de millora en tot l'entorn de Montjuïc.

Pel que fa a les gavines en concret, creu que pot passar que, essent aquell lloc a prop del mar, les gavines puguin els ous als nius i, com que són molt protectores, passi com en tots els llocs de costa, que en algun moment alguna gavina defensi les seves criatures i es mostri més «efusiva» que normalment. No tenen constància que hi hagi hagut cap episodi greu. Afirmar que l'equip que treballa als cementiris vigila aquestes qüestions per evitar, tant als usuaris com als treballadors, que tinguin cap problema.

Demana, doncs, que no es preocupin, que l'assumpte està solucionat, que les inversions es fan i que estan convençuts que no tornarà a passar.

El **president** informa que amb aquesta resposta donarien per tancada l'Audiència Pública. Agraïx un cop més a tots els veïns i veïnes el bon to que han tingut en les seves intervencions, i dona les gràcies especialment als que s'han quedat fins al final, no sols per escoltar la seva resposta sinó amb una preocupació pel conjunt de problemes i reptes que encara té pendents aquest Districte i els seus barris. Dona les gràcies a tothom.

Aixeca la sessió a les 20.35 hores.